

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-140-04

Druk nr 3207

Warszawa, 20 sierpnia 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych oraz o zmianie innych ustaw wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

wz.

Wiceprezes Rady Ministrów

(-) Izabela Jaruga-Nowacka

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych oraz o zmianie innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr 42, poz. 386 i Nr 97, poz. 964) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 w ust. 1:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wspiera działania promocyjne i informacyjne na rynkach wybranych produktów rolnych i żywnościowych w ramach Wspólnej Polityki Rolnej;”,

b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a i 4b w brzmieniu:

„4a) prowadzi działania w zakresie wsparcia pszczelarstwa w ramach Wspólnej Polityki Rolnej;

4b) prowadzi działania w zakresie realizacji programu dostarczania nadwyżek żywności dla najuboższej ludności Unii Europejskiej;”,

c) w pkt 5 uchyla się lit. c,

d) dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) prowadzi obsługę zabezpieczeń finansowych w ramach realizacji mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej.”;

2) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Agencji ustala w drodze decyzji administracyjnej:

1) kwoty nieuiszczonych należności z tytułu opłat cukrowych, w tym opłat sankcyjnych, o których mowa w art. 32 pkt 2 lit. b,

2) kwoty nienależnie lub nadmiernie pobranych środków:

a) pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej,

b) krajowych

– przeznaczonych na realizację Wspólnej Polityki Rolnej.”;

3) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. Należności ustalane w drodze decyzji administracyjnej przez Prezesa Agencji z tytułu nienależnie lub nadmiernie pobranych środków podlegają potrąceniu z bezspornej i wymagalnej wierzytelności lub należności przedsiębiorcy z tytułu realizowanych przez Agencję mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej, finansowanych z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.

2. Potrącenia dokonuje się przez oświadczenie Prezesa Agencji złożone przedsiębiorcy. Oświadczenie ma moc wsteczną od chwili, kiedy potrącenie stało się możliwe.”;

4) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej minister właściwy do spraw rynków rolnych jest organem właściwym do opracowania i przekazania

Komisji Europejskiej, do zatwierdzenia, krajowego programu wsparcia pszczelarstwa.

2. Prezes Agencji jest organem właściwym do dokonywania wyboru i zawierania umów z wykonawcami programu, o którym mowa w ust. 1.”;

5) w art. 17:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej minister właściwy do spraw rynków rolnych jest organem właściwym do:

1) zgłaszania Komisji Europejskiej zamiaru uczestniczenia Rzeczypospolitej Polskiej w programie dostarczania nadwyżek żywności dla najuboższej ludności Unii Europejskiej, zwanego dalej „programem”;

2) przekazywania Komisji Europejskiej:

a) informacji potrzebnych do sporządzenia programu,

b) sprawozdania z realizacji programu;

3) powiadamiania Komisji Europejskiej o:

a) organizacjach charytatywnych uprawnionych do uczestniczenia w programie,

b) zmianach w trakcie realizacji programu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W zakresie realizacji programu Prezes Agencji jest organem właściwym do:

1) przedstawiania ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych propozycji dotyczących ilości

i wartości towarów pochodzących z zapasów interwencyjnych Unii Europejskiej potrzebnych do realizacji programu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz rodzaju artykułów żywnościowych przekazywanych organizacjom charytatywnym;

- 2) przeprowadzania przetargów oraz zawierania umów;
- 3) informowania ministra właściwego do spraw rynków rolnych o wszelkich okolicznościach mogących mieć wpływ na zmiany programu w trakcie jego realizacji;
- 4) przekazywania ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych i ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego sprawozdania z realizacji programu.”;

6) w art. 19 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku istnienia obowiązku wynikającego z przepisów Unii Europejskiej ustanowienia zabezpieczenia, w formie gwarancji, wykonania zobowiązań wynikających z realizacji mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej, gwarantem może być wyłącznie instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego.”;

7) w art. 22:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W mechanizmach administrowanych przez Agencję, w tym dotyczących Wspólnej Polityki Rolnej, w ramach których Agencja realizuje swoje zadania, mogą uczestniczyć:

- 1) osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, prowadzące działalność gospodarczą,
- 2) producent rolny w rozumieniu ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2004 r. Nr 10, poz. 76)

– zwani dalej „przedsiębiorcami”, wpisani do centralnego rejestru przedsiębiorców, zwanego dalej „rejestrem”.

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dołącza do wniosku:

- 1) odpis z właściwego rejestru albo zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, jeżeli odrębne przepisy wymagają wpisu do rejestru albo zgłoszenia do ewidencji działalności gospodarczej, wystawione nie wcześniej niż 3 miesiące przed datą złożenia wniosku;
- 2) zaświadczenie o nadaniu przedsiębiorcy numeru identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numeru identyfikacyjnego w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, a w przypadku osoby fizycznej również numeru ewidencyjnego powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL);

3) zaświadczenie wystawione przez bank o posiadaniu przez przedsiębiorcę rachunku bankowego z podaniem numeru tego rachunku.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeżeli przedsiębiorcą jest osoba fizyczna nieposiadająca obywatelstwa polskiego lub nieprowadząca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności, we wniosku zamiast numeru ewidencyjnego powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) podaje się numer identyfikacji podatkowej nadany w kraju pochodzenia danej osoby.”,

d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Jeżeli w kraju pochodzenia przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, lub w kraju, w którym przedsiębiorca ten ma siedzibę lub miejsce zamieszkania, nie wydaje się dokumentów, o których mowa w ust. 5a, do wniosku, zamiast tych dokumentów, dołącza się oświadczenie potwierdzone przez notariusza, właściwy organ sądowy lub administracyjny kraju pochodzenia przedsiębiorcy lub kraju, w którym przedsiębiorca ten ma siedzibę lub miejsce zamieszkania, zawierające dane określone w ust. 5a.”;

8) w art. 25 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do warunków oraz trybu udostępniania Agencji danych przechowywanych w prowadzonych rejestrach i ewidencjach, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r.

o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności.”;

9) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. Minister właściwy do spraw rolnictwa oraz minister właściwy do spraw rynków rolnych określają, w drodze rozporządzenia, zakres, sposób oraz terminy przekazywania danych o dłużnikach z tytułu nienależnie lub nadmiernie pobranych środków przeznaczonych na realizację Wspólnej Polityki Rolnej między Agencją a Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, mając na uwadze konieczność odzyskania tych środków.”;

10) w art. 31:

a) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Limit A i limit B buraków cukrowych jest rozdzielany według wskaźnika określonego w ust. 5 między plantatorów buraków cukrowych, którzy mieli zawarte umowy kontraktacji na rok gospodarczy 2001/2002 lub ich następców prawnych.

5. Wskaźnik rozdzielania limitu A i limitu B między plantatorów buraków cukrowych stanowi iloraz ogólnej ilości buraków cukrowych w tonach, skupionych przez producenta cukru w latach gospodarczych 1997-2001 od plantatora buraków cukrowych, który miał zawartą umowę kontraktacji na rok gospodarczy 2001/2002, i ogólnej ilości buraków cukrowych w tonach, skupionych przez producenta cukru w latach gospodarczych 1997-2001 od wszystkich plantatorów buraków

cukrowych, którzy mieli zawarte umowy kontraktacji na rok gospodarczy 2001/2002.”,

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Minister właściwy do spraw rynków rolnych dokonuje kontroli porozumienia branżowego w zakresie jego zgodności z przepisami Unii Europejskiej. Informacje dotyczące kontroli i realizacji porozumienia branżowego minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje Komisji Europejskiej do dnia 30 czerwca każdego roku.”;

11) w art. 32 w pkt 2:

a) lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) pobiera opłaty cukrowe od producentów cukru i izoglukozy, w tym opłaty produkcyjne oraz opłaty sankcyjne z tytułu niewywiezienia w terminie cukru C i izoglukozy C, oraz opłaty sankcyjne z tytułu wprowadzenia na rynek wewnętrzny przeniesionej ilości cukru na następny rok gospodarczy,”,

b) w lit. d tiret trzecie otrzymuje brzmienie:

„– przedsiębiorcom produkującym alkohol i drożdże na bazie cukru inwertowanego lub syropów cukrowych,”,

c) uchyla się lit. g,

d) dodaje się lit. h i i w brzmieniu:

„h) przyjmuje oraz weryfikuje deklaracje producentów cukru dotyczące przeniesionej ilości cukru na następny rok gospodarczy,

- i) wydaje, na wniosek producenta izoglukozy, pozwolenia na połączenie produkcji izoglukozy w miesiącach maj – czerwiec lub czerwiec – lipiec.”;

12) po art. 32 dodaje się art. 32a w brzmieniu:

„Art. 32a. 1. Wniosek o dopłaty do cukru wykorzystywanego w przemyśle chemicznym oraz wniosek o wydanie świadectw autoryzacji, o których mowa w art. 32 pkt 2 lit. d, składa się na formularzu opracowanym i udostępnianym przez Agencję.

2. Wniosek, o którym mowa w art. 32 pkt 2 lit. i, zawiera:

- 1) nazwę albo imię i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres wnioskodawcy;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany;
- 4) określenie ilości izoglukozy, która ma być połączona.”;

13) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. 1. Opłaty cukrowe, o których mowa w art. 32 pkt 2 lit. b, stanowią dochód budżetu państwa i są wpłacane przez producentów cukru na wydzielony rachunek bankowy Agencji.

2. Agencja przekazuje na rachunek Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi środki pochodzące z pobranych opłat cukrowych, w tym opłat sankcyjnych, w terminie 5 dni od dnia ich wpływu na rachunek Agencji.”;

14) w art. 35 w ust. 1:

a) w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) dopłat i zaliczek na poczet dopłat do skrobi przetwórcom wykorzystującym skrobię do dalszego przerobu na cele niespożywcze;”,

b) w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) producentom skrobi ziemniaczanej, w tym również w zakresie autoryzacji punktów skupu, w których producenci skrobi zamierzają dokonywać skupu ziemniaków;”,

c) dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) wydaje przetwórcom skrobi wykorzystującym skrobię do dalszego przerobu na cele niespożywcze, na ich wniosek, świadectwa uprawniające do uzyskania dopłat;

5) przyjmuje i dokonuje zwrotu zabezpieczenia wypłaconych zaliczek.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Świadectwa, o których mowa w ust. 1 pkt 2, wydaje się na wniosek:

- 1) producenta skrobi ziemniaczanej składany na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję:

- a) w terminie do dnia 30 września roku poprzedzającego okres, na który są przyznawane kwoty produkcji, w przypadku autoryzacji producentów skrobi ziemniaczanej,
  - b) corocznie przed rozpoczęciem roku gospodarczego, w przypadku autoryzacji wyłącznie punktów skupu,
  - c) każdorazowo, w przypadku nabycia przedsiębiorstwa produkującego skrobię ziemniaczaną;
- 2) przetwórcy skrobi wykorzystującego skrobie do dalszego przerobu na cele niespożywcze, składany na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję.”;
- 15) w art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Producenci skrobi ziemniaczanej są obowiązani corocznie przekazywać Agencji wykaz umów kontraktacji, zawartych z plantatorami ziemniaków skrobiowych w terminie do dnia 31 maja roku, w którym rozpoczyna się dany rok gospodarczy.”;
- 16) w art. 38:
- a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Rada Ministrów określa corocznie, w drodze rozporządzenia, stawki płatności, o których mowa w ust. 1, w zależności od zawartości skrobi w ziemniakach skrobiowych, mając na uwadze założenia do ustawy budżetowej na dany rok oraz

zobowiązania Rzeczypospolitej Polskiej zawarte w umowach międzynarodowych.”,

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, terminy składania wniosków o wypłatę płatności, o których mowa w ust. 1, termin wypłaty tych płatności oraz sposób ich dokonywania, mając na względzie zapewnienie prawidłowości i terminowości ich wypłacania.”;

17) w art. 55 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W celu wykonania przepisów, o których mowa w ust. 1-4, Prezes Rady Ministrów dokona, w drodze rozporządzenia, przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych między częściami budżetu państwa, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych, wynikającego z ustawy budżetowej. Przepis art. 39 ust. 1c ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199 i Nr 80, poz. 717) stosuje się odpowiednio.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 86, poz. 960, z późn. zm.²⁾) w art. 2 w ust. 1 dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) podania, załączniki do podań, zaświadczenia i zezwolenia w sprawach z zakresu wykonywania przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz Agencję Rynku Rolnego zadań w ramach realizacji Wspólnej Polityki Rolnej oraz innych zadań dotyczących organizacji rynków rolnych, z wyłączeniem zadań w zakresie administrowania obrotem z zagranicą towarami rolno-spożywczymi.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 44, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Artykuły rolno-spożywcze przywożone z zagranicy mogą być dopuszczone do obrotu, w rozumieniu przepisów prawa celnego, pod warunkiem przeprowadzenia kontroli jakości handlowej przez organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych i sporządzenia protokołu z tej kontroli.”,

b) w ust. 1a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku konieczności wykonania badań laboratoryjnych artykuły, o których mowa w ust. 1, mogą być za zgodą organu celnego:”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku wydania przez organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych decyzji o zakazie wprowadzenia artykułu rolno-spożywczego do obrotu, o której mowa w art. 30 ust. 1, organ celny odmawia przyjęcia zgłoszenia celnego, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.”;

2) w art. 17 ust. 1 pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) współpraca lub uczestnictwo w pracach organizacji międzynarodowych zajmujących się jakością handlową artykułów rolno-spożywczych oraz ich obrotem międzynarodowym,

6) udzielanie informacji i szkolenie w zakresie przepisów i wymagań dotyczących jakości handlowej lub ustalania klas jakości handlowej oraz metod i badań artykułów rolno-spożywczych,”;

3) po art. 17a dodaje się art. 17b w brzmieniu:

„Art. 17b. 1. Inspekcja wydaje świadectwa potwierdzające pochodzenie mięsa wołowego z dorosłych osobników męskich, uprawniające do otrzymania refundacji wywozowych, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej dotyczących warunków udzielania specjalnych refundacji wywozowych do niektórych rodzajów wołowiny bez kości oraz przepisach Unii Europejskiej dotyczących przyznawania specjalnych refundacji eksportowych w sektorze wołowiny i cielęciny.

2. Świadectwa, o których mowa w ust. 1, są wydawane na wniosek przedsiębiorcy, złożony na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Inspekcję, po dokonaniu oceny jakości handlowej mięsa wołowego w zakresie potwierdzenia jego tożsamości.

3. Do oceny jakości handlowej mięsa wołowego i wydawania świadectw, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 31 ust. 2 i 3 oraz 5-7 stosuje się odpowiednio.

4. Za dokonanie czynności związanych z oceną jakości handlowej mięsa wołowego, przeprowadzenie badań laboratoryjnych i wydanie świadectw, o których mowa w ust. 1, pobiera się opłatę w wysokości równej opłacie za dokonanie oceny jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych,

przeprowadzenie badań laboratoryjnych i wydanie świadectwa jakości handlowej.”;

4) w art. 23 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) pobranie próbek i wykonanie badań laboratoryjnych,”;

5) w art. 32 uchyla się ust. 4;

6) w art. 36 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Protokół sporządza się co najmniej w 2 egzemplarzach. Jeden egzemplarz protokołu pozostawia się osobie, o której mowa w ust. 2.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 20 grudnia 2002 r. o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr 240, poz. 2059 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 40 i Nr 96, poz. 959) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. Przetwórca ubiegający się o dopłaty do przetwarzania, składa do dyrektora oddziału terenowego Agencji, właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania przetwórcy, wnioski oraz deklaracje, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej, na formularzach opracowanych i udostępnianych przez Agencję.”;

2) w art. 11 uchyla się ust. 7;

3) w art. 12 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) może określić:

a) wyższy niż 7,5% poziom procentowej zawartości zanieczyszczeń krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego, do uzyskania którego przysługuje przetwórcy, wpisanemu do rejestru, o którym mowa

w art. 5 ust. 1, dopłata do przetwarzania w zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej, mając na względzie zapotrzebowanie na krótkie włókno lniane lub włókno konopne,

- b) ilości długiego włókna lnianego, które przenosi się z krajowej gwarantowanej ilości długiego włókna lnianego do krajowej gwarantowanej ilości krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego przy zastosowaniu przelicznika, o którym mowa w przepisach Unii Europejskiej, mając na względzie pełne wykorzystanie krajowej gwarantowanej ilości krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego,
- c) ilości krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego, które przenosi się z krajowej gwarantowanej ilości krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego do krajowej gwarantowanej ilości długiego włókna lnianego przy zastosowaniu przelicznika, o którym mowa w przepisach Unii Europejskiej, mając na względzie pełne wykorzystanie krajowej gwarantowanej ilości długiego włókna lnianego.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. Nr 223, poz. 2221 oraz z 2004 r. Nr 42, poz. 386 i Nr 96, poz. 959) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przyjmuje, dokonuje zwrotu lub przejmuje zabezpieczenie wniesione przez podmiot przetwarzający na zlecenie

jednostki organizacyjnej owoce i warzywa nieprzeznaczone do sprzedaży;”,

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) przekazuje na rachunek Agencji Restrukturyzacji przejęte zabezpieczenie, o którym mowa w pkt 2;”,

c) w pkt 3 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) na koniec każdego roku handlowego – ilości i sposobie zagospodarowania poszczególnych gatunków owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży, na podstawie informacji otrzymywanych od organizacji producentów lub ich zrzeszeń;”,

d) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i b, informują Prezesa Agencji, w terminie do dnia 30 listopada, o zapotrzebowaniu na następny rok kalendarzowy na produkty przetworzone z owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży.”;

2) w art. 13 w ust. 1 uchyla się pkt 1;

3) w art. 14 uchyla się ust. 10;

4) w art. 20 w ust. 1 w pkt 4 dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) powierzchni uprawy chmielu, zgłoszonej przez producenta lub grupę producentów chmielu, na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.”;

5) po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„20a. 1. Wojewódzki inspektor, właściwy ze względu na miejsce położenia uprawy chmielu, prowadzi kontrolę

jednolitości odmianowej chmielu na powierzchniach uprawy chmielu zgłoszonych do ewidencji, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 4 lit. e.

2. Kontroli nie podlegają powierzchnie uprawy chmielu prowadzone w celach doświadczalnych.
3. Kontrolę przeprowadza się nie wcześniej niż 30 dni przed planowanym terminem zbioru chmielu, po uprzednim uzgodnieniu terminu kontroli z producentem lub grupą producentów chmielu.”;

6) w art. 23:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) powierzchni uprawy i wielkości zbiorów chmielu.”,

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) jednostce odpowiedzialnej za:

- a) przeprowadzenie kontroli przestrzegania procedur certyfikacji chmielu i produktów chmielowych,
- b) prowadzenie ewidencji powierzchni uprawy chmielu.”,

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Główny Inspektor przekazuje Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego informacje o:

- 1) powierzchni uprawy chmielu, w terminie do dnia 28 marca,
- 2) wielkości zbiorów chmielu w poszczególnych województwach, w terminie do dnia 30 kwietnia – roku następującego po roku zbioru.”;

7) w art. 26 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) urządzeniach technicznych i ich rozmieszczeniu w pomieszczeniach służących do:

a) odbioru i klasyfikacji surowca tytoniowego, jeżeli wnioskodawca zamierza prowadzić odbiór i klasyfikację tego surowca w ramach wykonywanej działalności gospodarczej,

b) wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego.”;

8) w art. 31:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Czynności kontrolne w przypadku, o którym mowa w art. 27a ust. 2, są wykonywane przez pracowników Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych posiadających imienne upoważnienie wydane przez wojewódzkiego inspektora.”,

b) uchyla się ust. 9;

9) w art. 33 po ust. 2 dodaje ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Prezes Agencji przekazuje Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego informacje o:

1) powierzchni uprawy tytoniu prowadzonej na podstawie umów na uprawę, w terminie do dnia 28 marca,

2) wielkości dostaw surowca tytoniowego z danego roku zbioru, w terminie do dnia 30 kwietnia

– roku następującego po roku zbiorów.”;

10) w art. 33a:

a) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) informację o ilości surowca tytoniowego dostarczonego w ramach umowy na uprawę;”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się dokumenty potwierdzające informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 2.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Rada Ministrów określa corocznie, w drodze rozporządzenia, stawkę płatności dla producentów surowca tytoniowego, mając na uwadze założenia do ustawy budżetowej na dany rok oraz zobowiązania Rzeczypospolitej Polskiej zawarte w umowach międzynarodowych.”;

11) w art. 35 uchyla się ust. 10.

Art. 6. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą (Dz. U. Nr 97, poz. 963) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. 1. Ustawa określa zasady administrowania obrotem towarami z zagranicą oraz, w zakresie uzupełniającym przepisy prawa wspólnotowego, zasady obrotu towarami z krajami trzecimi dokonywanego na podstawie przepisów tego prawa.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do obrotu towarami z zagranicą oraz do obrotu towarami z krajami trzecimi w takim zakresie, w jakim

obrót ten jest uregulowany odrębnymi przepisami prawa.”;

2) w art. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) obrót towarami z krajami trzecimi – przywóz towarów pochodzących z kraju trzeciego na obszar celny Wspólnoty lub wywóz towarów do kraju trzeciego z obszaru celnego Wspólnoty niezależnie od sposobu ich przemieszczania przez granicę, a także związane z tym nadawanie upoważnień podmiotom dokonującym takiego obrotu w zakresie towarów rolno-spożywczych;”;

3) po art. 8 dodaje się art. 8a-8j w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. W przypadku towarów rolno-spożywczych, w zakresie określonym przepisami prawa wspólnotowego, Prezes Agencji Rynku Rolnego, w drodze decyzji administracyjnej, nadaje, na wniosek importera lub eksportera wspólnotowego, upoważnienie w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi, odmawia jego nadania, zmienia oraz cofa nadane upoważnienie.

2. Od decyzji Prezesa Agencji Rynku Rolnego przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

Art. 8b. Odmowa nadania upoważnienia, o którym mowa w art. 8a ust. 1, następuje jeżeli:

1) wnioskodawca nie spełnił wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 8e;

2) wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o wydanie decyzji przed upływem terminu, o którym mowa

w art. 8c ust. 3, pod warunkiem, że cofnięcie poprzednio nadanego upoważnienia nastąpiło z przyczyn, o których mowa w art. 8c ust. 1 pkt 3;

- 3) nie ustały przyczyny, o których mowa w art. 8c ust. 1 pkt 1 lub 2.

Art. 8c. 1. Cofnięcie nadanego upoważnienia, o którym mowa w art. 8a ust.1, następuje:

- 1) jeżeli wynika to z zobowiązań lub porozumień międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska;
  - 2) w przypadkach uzasadnionych względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, ochrony zdrowia i życia ludzi i zwierząt lub ochrony roślin;
  - 3) jeżeli z czynności sprawdzających przeprowadzonych zgodnie z ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr 42, poz. 386 i Nr 97, poz. 964), wynika, że importer lub eksporter wspólnotowy naruszył warunki na jakich wydano decyzję o nadaniu upoważnienia lub nie usunął w wyznaczonym terminie uchybień stwierdzonych w trakcie czynności sprawdzających.
2. W przypadku cofnięcia nadanego upoważnienia, z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2, kolejna decyzja o nadaniu upoważnienia w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi może być wydana po ustaniu przyczyn, dla których

nastąpiło cofnięcie poprzednio nadanego upoważnienia.

3. W przypadku cofnięcia nadanego upoważnienia, z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 3, wniosek importera lub eksportera wspólnotowego o nadanie upoważnienia w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi może być złożony nie wcześniej niż po upływie roku od dnia cofnięcia tego upoważnienia.

Art. 8d. Prezes Agencji Rynku Rolnego stwierdza wygaśnięcie decyzji o nadaniu upoważnienia, jeżeli z czynności sprawdzających przeprowadzonych zgodnie z ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych, wynika, że importer lub eksporter wspólnotowy zaprzestał prowadzenia działalności objętej decyzją lub został wykreślony z rejestru lub ewidencji prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 8e. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku stosowany w postępowaniu o wydanie decyzji o nadaniu upoważnienia w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi,
- 2) wykaz dokumentów i informacji, które powinny być dołączone do wniosku,

- 3) wzór decyzji o nadaniu upoważnienia w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi,
- 4) sposób i tryb ewidencjonowania wydanych decyzji o nadaniu upoważnienia w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi

– mając na uwadze zapewnienie skutecznego stosowania przepisów prawa wspólnotowego w tym zakresie, a także maksymalne uproszczenie i ujednoczenie wymogów dotyczących dokumentów i informacji, które są niezbędne w postępowaniu o wydanie decyzji o nadaniu upoważnienia w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi, i ich ewidencjonowania.

Art. 8f. Importer lub eksporter wspólnotowy towarów rolno-spożywczych objętych pozwoleniem na przywóz lub wywóz towarów rolno-spożywczych, w ramach decyzji o nadaniu upoważnienia w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi prowadzi dokumentację tych towarów zawierającą:

- 1) rodzaj towaru rolno-spożywczego oraz nazwę kraju jego pochodzenia albo przeznaczenia;
- 2) numer i datę Jednolitego Dokumentu Administracyjnego (SAD) potwierdzającego dopuszczenie do obrotu albo wywóz danej partii towaru rolno-spożywczego;

- 3) wskazanie ilości lub masy każdej partii przywiezionego lub wywiezionego towaru rolno-spożywczego;
- 4) określenie rodzaju czynności, jakim został poddany towar rolno-spożywczy wraz z określeniem masy towaru poddanego tym czynnościom, o ile obowiązek przeprowadzenia takich czynności wynika z przepisów prawa wspólnotowego.

Art. 8g. Jeżeli wynika to z przepisów prawa wspólnotowego w zakresie administrowania obrotem towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi, minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku stosowany w postępowaniu o udzielenie pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów rolno-spożywczych,
  - 2) wykaz dokumentów, które powinny być dołączone do wniosku,
  - 3) wykaz dokumentów potwierdzających dokonanie czynności jakim zostały poddane towary rolno-spożywcze objęte pozwoleniem oraz termin składania tych dokumentów,
  - 4) termin ważności pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów rolno-spożywczych
- mając na uwadze zapewnienie skutecznego stosowania przepisów prawa wspólnotowego.

- Art. 8h. Odmowa udzielenia pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów rolno-spożywczych następuje, jeżeli wnioskodawca nie spełnia wymogów określonych w przepisach prawa wspólnotowego lub przepisach wydanych na podstawie art. 8g.
- Art. 8i. Prezes Agencji Rynku Rolnego przekazuje Komisji Europejskiej oraz zainteresowanym władzom państw członkowskich informacje dotyczące administrowania obrotem towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi w zakresie, o którym mowa w przepisach prawa wspólnotowego.
- Art. 8j. 1. Organy celne przekazują informacje o dokonanym przywozie z krajów trzecich towarów objętych środkami ochronnymi ustanowionymi na podstawie:
- 1) art. 16 lub 17 rozporządzenia (WE) nr 3285/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 518/94 (Dz.Urz. WE L 349 z 31.12.1994 r.), ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2474/2000 z dnia 9 listopada 2000 r. ustanawiającym, na podstawie art. 1 ust. 7 rozporządzenia (EWG) nr 3030/93, wykaz wyrobów włókienniczych i odzieżowych, które zostaną włączone do GATT 1994 dnia 1 stycznia 2002 r. oraz zmieniającym załącznik X do rozporządzenia (EWG) nr 3030/93 i załącznik II do rozporządzenia

(WE) nr 3285/94 (Dz.Urz. WE L 286 z 11.11.2000 r.);

2) art. 15 lub 16 rozporządzenia (WE) nr 519/94 z dnia 7 marca 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich i uchylającego rozporządzenia (EWG) nr 1765/82, (EWG) nr 1766/82 oraz (EWG) nr 3420/83 (Dz.Urz. WE L 67 z 10.3.1994 r.) ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 427/2003 z dnia 3 marca 2003 r. w sprawie mechanizmu tymczasowych środków ochronnych przy przywozie określonych towarów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 519/94 w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz.Urz. UE L 65 z 8.3.2003 r.);

3) art. 9 rozporządzenia (WE) nr 384/96 w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.Urz. WE L 56 z 6.3.1996 r.), ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 461/2004 z dnia 8 marca 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 384/96 w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej oraz rozporządzenie (WE) nr 2026/97 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów

niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.Urz. WE L 77 z 13.03.2004 r.);

- 4) art. 15 rozporządzenia (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.Urz. WE L 288 z 21.10.1997 r.), ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 461/2004 z dnia 8 marca 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 384/96 w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej oraz rozporządzenie (WE) nr 2026/97 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.Urz. WE L 77 z 13.3.2004 r.);
- 5) art. 9 rozporządzenia (WE) nr 427/2003 z dnia 3 marca 2003 r. w sprawie mechanizmu tymczasowych środków ochronnych przy przywozie określonych towarów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 519/94 w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz.Urz. WE L 65 z 8.3.2003 r.) ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1985/2003 z dnia 10 listopada 2003 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 427/2003 w sprawie mechanizmu tymczasowych środków ochronnych przy

przywozie określonych towarów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.Urz. WE L 295 z 13.11.2003 r.).

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są rejestrowane i przekazywane zgodnie przepisami wydanymi na podstawie art. 15 ust. 3, w zakresie określonym w tych przepisach.”;

4) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. 1. W celu zapewnienia skutecznego stosowania przepisów prawa wspólnotowego automatyczna rejestracja polegająca na rejestracji przez organ celny przywozu towarów z krajów trzecich może być ustanowiona na przywóz towarów podobnych lub konkurencyjnych w stosunku do towarów objętych środkami ochronnymi ustanowionymi na podstawie przepisów, o których mowa w art. 8j ust. 1.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, ustanawiając automatyczną rejestrację na przywóz towarów podobnych lub konkurencyjnych w stosunku do towarów objętych środkami ochronnymi ustanowionymi na podstawie przepisów, o których mowa w art. 8j, kieruje się potrzebą wyeliminowania przypadków klasyfikacji towarowej mającej na celu uniknięcie zastosowania środków ochronnych.”;

5) po dziale III dodaje się dział IIIa w brzmieniu:

„Dział IIIa

Kary pieniężne

Art. 39a. 1. Karze pieniężnej podlega ten, kto będąc importerem nasion konopi nieprzeznaczonych do siewu oznaczonych kodem CN 1207 99 91:

- 1) nie poddaje ich czynnościom, o których mowa w art. 17a ust. 2 rozporządzenia 245/2001/WE z dnia 5 lutego 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynku lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz.Urz. WE L 35 z 6.2.2001 r.), ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1401/2003 z dnia 6 sierpnia 2003 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 245/2001 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynku lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz.Urz. WE L 199 z 7.8.2003 r.) lub nie czyni tego w sposób lub w terminach, o których mowa w art. 17a ust. 2 tego rozporządzenia;
- 2) nie przekazuje w terminie, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 8g pkt 3, dokumentów

potwierdzających wykonanie czynności, o których mowa w art. 17a ust. 2 rozporządzenia 245/2001/WE;

- 3) nie prowadzi dokumentacji, o której mowa w art. 8f.
2. Kara pieniężna wynosi 60% wartości celnej przywiezionych nasion konopi, objętych pozwoleniem na przywóz towarów rolno-spożywczych.
3. Wysokość kary pieniężnej ustala, w drodze decyzji administracyjnej, Prezes Agencji Rynku Rolnego.
4. Od decyzji Prezesa Agencji Rynku Rolnego przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.
5. Do egzekucji kary pieniężnej stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
6. Wpłacone kary pieniężne stanowią dochód budżetu państwa.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych (Dz. U. Nr 97, poz. 964 i Nr 167, poz. 1746) w art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku ustalenia przez Komisję Europejską wielkości nadmiernych zapasów produktów cukrowych w skali kraju za nadmierne zapasy cukru, fruktozy lub izoglukozy u przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie wyłącznie ich importu w celu wprowadzenia do obrotu uznaje się zapasy tych produktów, których stan na dzień 1 maja 2004 r. przekracza

średnią wielkość zapasów na dzień 1 maja każdego roku w okresie objętym informacją, o której mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1, w którym prowadzili działalność gospodarczą, z tym że:

- 1) w przypadku przedsiębiorców, którzy rozpoczęli działalność po dniu 1 maja 2003 r. do dnia 1 stycznia 2004 r. – za nadmierne zapasy uznaje się zapasy tych produktów, których stan na dzień 1 maja 2004 r. przekracza średnią wielkość zapasów na pierwszy dzień każdego miesiąca lub dzień poprzedni;
- 2) w przypadku przedsiębiorców, którzy rozpoczęli tę działalność po dniu 1 stycznia 2004 r. – za nadmierne zapasy uznaje się stan zapasów tych produktów na dzień 1 maja 2004 r.”.

Art. 8. Dotychczasowe przepisy wykonawcze, wydane na podstawie:

- 1) art. 26 i art. 38 ust. 5 ustawy wymienionej w art. 1,
  - 2) art. 12 pkt 3 ustawy wymienionej w art. 4,
  - 3) art. 33a ust. 5 ustawy wymienionej w art. 5
- zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie tych artykułów w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 9. Do spraw rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych na podstawie ustaw wymienionych w art. 1 oraz 3-7, wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy i do tego dnia niezakończonych ostateczną decyzją, stosuje się przepisy tych ustaw w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 10. Przedsiębiorcy określani w art. 22 ust. 1 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 1, wpisani do rejestru przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są obowiązani dostarczyć dokumenty, o których mowa w art. 22 ust. 5a lub 6a, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 11. Traci moc ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. o opłacie wyrównawczej od niektórych towarów rolnych i spożywczych przywożonych z zagranicy (Dz. U. Nr 43, poz. 160 oraz z 2000 r. Nr 120, poz. 1268).

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 3 pkt 3, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się również: ustawę z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, ustawę z dnia 20 grudnia 2002 r. o organizacji niektórych rynków rolnych, ustawę z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków rolnych owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą oraz ustawę z dnia 17 kwietnia 2004 r. o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43, Nr 60, poz. 610, Nr 76, poz. 811, Nr 87, poz. 954, Nr 100, poz. 1085 i Nr 129, poz. 1441, z 2002 r. Nr 71, poz. 655, Nr 135, poz. 1143, Nr 141, poz. 1178 i 1180 i Nr 216, poz. 1824, z 2003 r. Nr 7, poz. 78, Nr 96, poz. 874, Nr 124, poz. 1154, Nr 128, poz. 1176, Nr 170, poz. 1651 i Nr 190, poz. 1864 oraz z 2004 r. Nr 49, poz. 466, Nr 54, poz. 535, Nr 62, poz. 574, Nr 70, poz. 632, Nr 91, poz. 870, Nr 92, poz. 880 i Nr 96, poz. 959.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1802, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360, z 2003 r. Nr 208, poz. 2020 i Nr 223, poz. 2220 i 2221 oraz z 2004 r. Nr 42, poz. 386 i Nr 96, poz. 959.

UZASADNIENIE

Celem projektu ustawy jest dostosowanie oraz doprecyzowanie krajowych regulacji prawnych umożliwiające pełne wykorzystanie przez przedsiębiorców i rolników środków wsparcia dostępnych w ramach Wspólnej Polityki Rolnej (WPR).

W tym celu projekt ustawy wprowadza zmiany w przepisach:

- 1) ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr 42, poz. 386 i Nr 97, poz. 964) w zakresie unormowań związanych z organizacją i zadaniami ARR oraz organizacją rynków cukru i skrobi,
- 2) ustawy z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2000 r. Nr 86, poz. 960, z późn. zm.),
- 3) ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 44, z późn. zm.) określające kompetencje Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych do wydawania świadectw potwierdzających pochodzenie mięsa wołowego z dorosłych osobników męskich,
- 4) ustawy z dnia 20 grudnia 2002 r. o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr 240, poz. 2059, z późn. zm.) w zakresie regulacji dotyczących rynku lnu i konopi,
- 5) ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. Nr 223, poz. 2221, z późn. zm.), w zakresie przepisów regulujących organizację rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu,
- 6) ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą (Dz. U. Nr 97, poz. 963), określające – w zakresie wymaganym prawem wspólnotowym – regulacje krajowe dotyczące zasad importu konopi,
- 7) ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych (Dz. U. Nr 97, poz. 964, z późn. zm.), w części dotyczącej ustalenia nadmiernego zapasu produktów cukrowych u przedsiębiorców, których działalność dotyczy wyłącznie importu cukru.

Uzasadnienie szczegółowe projektu zmiany ustawy z dnia 11 marca 2004 r.
o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych

1. Proponowane zmiany redakcji art. 11 ust. 1 mają charakter porządkowy. Uzupełniają katalog zadań realizowanych przez Agencję w ramach mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej o zadania, o których mowa w art. 16 i 17 ustawy, dostosowując redakcję przepisów dotyczących tych zadań – w przypadku wsparcia pszczelarstwa do nowych przepisów unijnych, a w przypadku „pomocy żywnościowej” do podziału kompetencji między ministrem właściwym do spraw rynków rolnych i Prezesem Agencji w relacjach z Komisją Europejską.

Obsługiwanie zabezpieczeń finansowych – ujęte w ramach zadania dotyczącego administrowania obrotem z zagranicą towarami rolno-spożywczymi – wyodrębnia się jako ogólne zadania Agencji wykonywane w związku z realizacją mechanizmów WPR. Przepisy wspólnotowe dotyczące tych mechanizmów przewidują powszechne stosowanie zabezpieczeń finansowych w tym zakresie. W związku z tym wyodrębnienie zadania Agencji, jako zadania ogólnego dotyczącego obsługi zabezpieczeń finansowych, jest uzasadnione.

2. Zmiana przepisu art. 13 ust. 1 dotyczy określenia kompetencji Prezesa Agencji w zakresie opłat cukrowych, omówionych szczegółowo w pkt 9 niniejszego uzasadnienia.
3. Wprowadzenie przepisów art. 13a wynika z przepisów artykułu 49 ust. 2 rozporządzenia Komisji Rady nr 2419/2001 (WE) z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowionych rozporządzeniem Rady nr 3508/92 (Dz.Urz. WE L 327 z 12.12.2001 r.), który stanowi, że państwa członkowskie mogą zdecydować, że zwrot nienależnej płatności dokonuje się przez potrącenie tej kwoty z jakiegokolwiek zaliczki lub płatności w ramach systemu pomocy, określonego w art. 1 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 3508/92 (EWG) z dnia 27 listopada 1992 r. ustanawiającego zintegrowany system zarządzania i kontroli pewnych systemów pomocowych Wspólnoty (Dz.Urz. WE L 355 z 05.12.1992 r.), dokonywanej na beneficjenta po dacie podjęcia decyzji o zwrocie. Jednakże beneficjent może zwrócić tę kwotę nie czekając na dokonanie po

trącenia. Instytucję potrącenia w prawie krajowym reguluje m.in. Kodeks cywilny. Zgodnie z art. 498 § 1 Kodeksu cywilnego, w przypadku gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Należności pochodzące z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOiGR) nie są wierzytelnościami Agencji Rynku Rolnego – jako agencji płatniczej. Do potrąceń tych nie może również mieć zastosowania ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. W świetle powyższego, w celu umożliwienia agencji płatniczej – ARR dokonywania potrąceń należności pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz krajowych przeznaczonych na współfinansowanie, konieczne jest stworzenie podstaw prawnych mogących mieć zastosowanie do przedmiotowych potrąceń. System informatyczny w Agencji Rynku Rolnego w module windykacji należności został wyposażony w odpowiednią funkcjonalność umożliwiającą dokonywanie potrąceń z kolejnych płatności przyznanych beneficjentowi będącemu jednocześnie dłużnikiem.

4. Zmiana przepisów art. 16 ma na celu dostosowanie właściwości organów do realizacji rozporządzenia Rady (WE) nr 797/2004 z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie działań wspierających ogólne warunki produkcji i handlu produktami pszczelarskimi (Dz.Urz. WE L 125 z 28.04.2004 r.) oraz rozporządzenia Komisji (WE) Nr 917/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych zasad wprowadzenia rozporządzenia Rady (WE) nr 797/2004 dotyczącego działań w dziedzinie pszczelarstwa (Dz.Urz. WE L 163 z 30.04.2004 r.). Proponowany przepis porządkuje kompetencje ministra właściwego do spraw rynków rolnych oraz Prezesa Agencji w zakresie działań związanych z programem wsparcia pszczelarstwa. Krajowy trzyletni program wsparcia pszczelarstwa, określający działania mające na celu rozwój tej branży, opracowuje minister właściwy do spraw rynków rolnych i przekazuje Komisji Europejskiej do zatwierdzenia. Prezes Agencji realizuje program w drodze wyboru i zawierania umów z wykonawcami tego programu.

5. Zmiana przepisów art. 17 wprowadza podział kompetencji organów w zakresie obejmującym działania dotyczące europejskiego programu dostarczania nadwyżek żywności dla najuboższej ludności Unii Europejskiej. Jest to uzasadnione rozdzieleniem działań związanych z kwestiami decyzyjnymi od działań techniczno-realizacyjnych. Proponuje się, aby minister właściwy do spraw rynków rolnych zgłaszał Komisji Europejskiej zamiar uczestnictwa Polski, w programie (uczestnictwo krajów w programie jest fakultatywne), przekazywał Komisji informacje dotyczące wprowadzenia programu na terenie Polski potrzebne do sporządzenia przez Komisję rocznego planu programu w skali Wspólnoty, oraz powiadamiał Komisję o zmianach wprowadzanych w trakcie realizacji programu w Polsce, a także przekazywał sprawozdanie z realizacji programu.

Natomiast Prezes Agencji byłby organem właściwym do przeprowadzania przetargów na dostawę produktów żywnościowych organizacjom charytatywnym uczestniczącym w programie, zawierania umów w zakresie realizacji programu, informowania ministra o okolicznościach mogących mieć wpływ na zmianę programu w trakcie realizacji oraz przekazywania właściwym ministrom sprawozdania z realizacji programu.

6. Zmiana redakcji art. 19 ust. 1 wynika z faktu, że przepisy dotyczące realizacji mechanizmów WPR nie ograniczają obowiązku ustanawiania zabezpieczeń tylko do mechanizmów związanych z płatnościami. Stosowanie zabezpieczeń w formie gwarancji obowiązuje na przykład w przypadku pozwoleń na import towarów rolno-spożywczych z krajów trzecich. W związku z tym dotychczasowy przepis był nieprecyzyjny.
7. Zgodnie z art. 22 ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych uczestniczenie w mechanizmach WPR wymaga wcześniejszego zarejestrowania w centralnym rejestrze przedsiębiorców prowadzonym przez Agencję i otrzymania numeru rejestracyjnego. Mechanizmami administrowanymi przez Agencję będą objęci przedsiębiorcy, ale także i rolnicy – w przypadku na przykład kwot produkcji mleka lub tytoniu oraz płatności dla plantatorów ziemniaków skrobiowych i tytoniu. Dotychczasowa definicja przedsiębiorcy zawarta w ust. 1 art. 22 nie uwzględnia tych rolników, których działalność ogranicza się tylko do produkcji rolnej. Powyższe uzasadnia potrzebę zmiany redakcji ust. 1 w art. 22.

Wprowadzenie obowiązku dołączenia do wniosku dokumentów określonych w dodanych w art. 22 ust. 5a i 6a ma na celu umożliwienie weryfikacji danych zawartych w składanych wnioskach i zabezpieczenie przed ewentualną rejestracją tzw. „martwych dusz” i próbami wyłudzeń środków publicznych.

8. Upoważnienie zawarte w art. 26 ma na celu doprecyzowanie obecnie obowiązującego przepisu w taki sposób, aby umożliwić określenie zakresu wymienianych informacji między Agencją Rynku Rolnego i Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa dotyczących dłużników.
9. Zmiany przepisów dotyczących regulacji na rynku cukru (art. 13 ust. 1, art. 31, art. 32, art. 32a, art. 34) wynikają z konieczności:
  - unormowania w prawie krajowym zagadnień związanych z przekazywaniem przez Agencję do budżetu państwa opłat cukrowych,
  - określenia kompetencji ministra właściwego do spraw rynków rolnych dotyczących kontroli porozumienia branżowego.

Wprowadzenie przepisu zobowiązującego ministra właściwego do spraw rynków rolnych do kontroli porozumienia branżowego wynika z konieczności sprawdzenia zgodności przepisów przyjętych na poziomie branżowym, w szczególności dotyczących zakupu i zapłaty za buraki cukrowe, ze stosownymi przepisami wspólnotowymi oraz koniecznością przekazania informacji w tym zakresie do Komisji Europejskiej.

Wprowadzenie przepisu dotyczącego opłat cukrowych podyktowane jest tym, że opłaty cukrowe stanowią jeden ze środków własnych Unii Europejskiej i konieczne jest umieszczenie przepisu zaliczającego środki pochodzące z opłat cukrowych do dochodów budżetu państwa oraz określenie trybu, zasad i terminów ich przekazywania na rachunek dochodów budżetu państwa.

10. Wprowadzane do ustawy zmiany regulacji dotyczących rynku skrobi (art. 35, 36 i 38) wynikają z potrzeby uszczegółowienia przepisów krajowych zapewniającego prawidłowe stosowanie przepisów rozporządzenia Komisji (EWG) Nr 1722/93 z dnia 30 czerwca 1993 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzeń Rady (EWG) nr 1766/82 i (EWG) nr 1418/76 dotyczących refundacji produkcyjnych w sektorach zbóż i ryżu (Dz.Urz WE L 159 z 01.07.1993 r.).

Zgodnie z art. 6 przedmiotowego rozporządzenia po dokonaniu weryfikacji wniosku o dopłatę kompetentny organ wystawia świadectwo uprawniające do uzyskania dopłat. Wobec powyższego zasadne jest wprowadzenie zapisu odnośnie do wydawania przez Prezesa Agencji przetwórcom skrobi wykorzystującym skrobie na cele niespożywcze świadectwa uprawniającego do uzyskania dopłat.

Wydanie świadectwa jest uzależnione, zgodnie z art. 8 przedmiotowego rozporządzenia, od przekazania przez producenta kompetentnym władzom wadium.

Wyplata dopłaty jest dokonywana w terminie 5 miesięcy od dnia zakończenia kontroli czy skrobia została wykorzystana do wyrobu zatwierdzonych produktów zgodnie

z informacjami podanymi w świadectwie uprawniającym do uzyskania dopłat. Zgodnie z art. 11, na wniosek producenta, właściwy organ może przyznać zaliczkę w kwocie równej wysokości dopłaty. Zaliczka ta jest uzależniona od złożenia przez producenta wadium wynoszącego 115%.

Wobec powyższego, wprowadzane przedmiotową nowelizacją zmiany upoważniają Prezesa Agencji Rynku Rolnego do przyznawania zaliczek na poczet dopłat do skrobi przetwórcom wykorzystującym skrobie do dalszego przerobu na cele niespożywcze oraz upoważnia do przyjmowania i dokonywania zwrotu zabezpieczeń wypłaconych zaliczek.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2236/2003 z dnia 23 grudnia 2003 r. ustanawiającego szczegółowe zasady w celu stosowania rozporządzenia (WE) nr 1868/94 ustanawiającego system kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej (Dz.Urz. WE L 339 z 24.12.2003 r.), każde przedsiębiorstwo produkujące skrobię powinno przekazać Agencji zestawienie zawartych kontraktów dotyczących następnego roku gospodarczego w terminie zapewniającym przeprowadzenie wymaganych kontroli. W związku z powyższym konieczne jest określenie terminu przekazywania przez producentów skrobi do ARR wykazu umów kontraktacyjnych zawartych z plantatorami.

W związku z tym, że plantatorom ziemniaków skrobiowych przysługuje płatność uzupełniająca do tony skrobi wyprodukowanej z ziemniaków niezbędna jest zmiana upoważnienia dla Rady Ministrów oraz dodanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw rynków rolnych do określenia, w drodze rozporządzenia,

terminów składania wniosków o wypłatę płatności oraz sposobu dokonywania płatności.

Uzasadnienie projektu zmiany ustawy z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej

Proponowana zmiana przepisów ustawy o opłacie skarbowej dotyczy odstąpienia od pobierania tejże opłaty od podań (wniosków, odwołań, zażaleń) oraz załączników do podań składanych przez beneficjentów mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej w zakresie, w jakim postępowania administracyjne prowadzone są przez Agencję Rynku Rolnego lub Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. W art. 2 ust. 1 powyższej ustawy, podlegającym wprowadzanej zmianie, taksatywnie wymieniono przypadki wyłączeń z obciążenia opłatą skarbową. Wyłączenie podatkowe stosowane jest przez ustawodawcę, jeżeli jego zamiarem jest wskazanie sytuacji, która – pomimo istnienia stanu faktycznego lub prawnego powodującego powstanie obowiązku uiszczenia określonej daniny publicznej – nie podlega takiemu obciążeniu.

Agencje płatnicze, wykonując zadania z zakresu administracji publicznej w ramach administrowania mechanizmami Wspólnej Polityki Rolnej, zobowiązane są do dokonywania rozstrzygnięć w formie decyzji administracyjnych oraz stosowania przepisów ustawy o opłacie skarbowej w zakresie egzekwowania uiszczenia jej przez beneficjentów. Taki stan może prowadzić do sytuacji, w której polskim agencjom płatniczym postawiony zostanie przez beneficjentów będących podmiotami zagranicznymi zarzut nakładania dodatkowych obciążeń finansowych, nie znajdujących odzwierciedlenia w przepisach prawa wspólnotowego regulującego zasady Wspólnej Polityki Rolnej. Istotny jest także argument wskazujący, że zasady pobierania opłaty skarbowej, opierające się przede wszystkim o korzystanie przy jej uiszczeniu ze znaków opłaty skarbowej, mogą stanowić przeszkodę w ułatwieniu szerokiego dostępu do mechanizmów WPR, w szczególności w zakresie tych mechanizmów, w których bierze udział duża liczba beneficjentów – np. kwotowanie produkcji mleka. Nieznajomość szczegółowych regulacji prawnych ze strony beneficjentów oraz niejednokrotnie trudności w nabyciu znaków opłaty skarbowej mogą powodować konieczność stosowania przez agencje płatnicze procedur administracyjnych wymagających wezwania wnioskodawcy do uzupełnienia zaistniałych braków formalnych wniosku w zakresie obo

wiązku uprzedniego uiszczenia opłaty skarbowej. W takim przypadku należy uznać, że koszty ponoszone w związku z obsługą biurową oraz listownym przesyłaniem, za potwierdzeniem odbioru, wezwań do uiszczenia opłaty skarbowej byłyby niewspółmiernie wysokie w stosunku do samej jej wysokości. Jednocześnie należy wskazać, że zasady WPR dotyczące kwotowania produkcji premiują pełne wykorzystywanie przyznanych limitów. W interesie państwa członkowskiego jest eliminowanie utrudnień – w tym formalnoprawnych ograniczających korzystanie z danego mechanizmu WPR.

Ograniczenie potencjalnych wpływów finansowych do budżetów samorządów z tytułu zwolnienia beneficjentów WPR z opłaty skarbowej rekompensować powinny wyższe wpływy z podatków. Poprawa dochodu podmiotów uczestniczących w mechanizmach WPR stanowić będzie bowiem jeden z efektów włączenia polskiego rolnictwa do WPR. Należy także wziąć pod uwagę korzyści dla finansów samorządów płynące z dostępu do unijnych funduszy strukturalnych. Wprowadzenie proponowanego zwolnienia z opłaty skarbowej stanowić może istotny element minimalizujący ograniczenia natury prawnej pełnego wykorzystania możliwości WPR.

Uzasadnienie projektu zmiany ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r.

o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych

1. Wprowadzane zmiany przepisów art. 10, art. 17 ust. 1, art. 23 ust. 2 pkt 4, art. 36 ust. 4 mają charakter redakcyjny i porządkujący.
2. Dodanie art. 17b – jednym z podstawowych warunków ubiegania się o specjalne refundacje eksportowe dla mięsa wołowego jest posiadanie świadectwa stwierdzającego tożsamość mięsa, wydanego zgodnie z rozporządzeniami Komisji Europejskiej
  - nr 32/82 EWG z dnia 7 stycznia 1982 r. ustanawiającego warunki przyznania specjalnych refundacji eksportowych w sektorze wołowiny i cielęciny (Dz.Urz. WE L 4 z 08.01. 1982 r.),

- nr 1964/82 EWG z dnia 20 lipca 1982 r. ustanawiającego warunki udzielania specjalnych refundacji wywozowych do niektórych rodzajów wołowiny bez kości (Dz.Urz. WE L 212 z 21.07.1982 r.).

Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych posiada warunki organizacyjno-techniczne do wykonywania czynności związanych z potwierdzaniem pochodzenia mięsa wołowego z dorosłych osobników męskich. W związku z powyższym Inspekcja została wskazana jako jednostka właściwa do wystawiania tego typu świadectw. Opłaty za wydanie świadectwa będą pobierane od przedsiębiorców zainteresowanych refundacją analogicznie jak opłaty za świadectwa jakości handlowej. W związku z tym wprowadzany przepis nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

3. Wprowadzenie przepisu w art. 32 ust. 4 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych miało na celu ułatwienie przedsiębiorcom współpracy z laboratoriami, które posiadają akredytację. Jednak jak wykazała praktyka, przepis ten okazał się trudny w realizacji. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wykazu laboratoriów posiadających akredytację, wydane na podstawie powyższego upoważnienia, zostało opublikowane dnia 31 maja 2004 r., a już w czerwcu br. ministerstwo otrzymało sześć wniosków o zmianę tego rozporządzenia polegającą na rozszerzeniu wykazu laboratoriów.

Problem wynika m.in. z tego, że są laboratoria, które dopiero co uzyskały albo uzyskają w przyszłości akredytację i będą chciały być uwzględnione w wykazie lub które utracą akredytację i będzie należało je z wykazu wykreślić.

Poza tym jest część laboratoriów, która nie zgłosiła się do wykazu na skutek nieprzeczytania ogłoszenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zamieszczonego na stronie internetowej MRiRW, mówiącego o możliwości zgłaszania się laboratoriów akredytowanych do wykazu. Laboratoria te mają obecnie problemy z pozyskaniem zleceń.

Przepis art. 32 ust. 2 powyższej ustawy, określający, że badania laboratoryjne związane z oceną jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych są przeprowadzane w laboratoriach Inspekcji albo w innych laboratoriach posiadających akredytację, zapewnia uczciwą konkurencję, opartą na rzetelności wyników badań uzyskiwanych przez laboratoria akredytowane, bez konieczności sporządzania

wykazu tych laboratoriów. W związku z powyższym proponuje się uchylenie upoważnienia zawartego w art. 32 ust. 4.

Uzasadnienie projektu zmiany ustawy z dnia 20 grudnia 2002 r.

o organizacji niektórych rynków rolnych

Wprowadzane zmiany dotyczą regulacji rynku lnu i konopi. Wynikają one z potrzeby umożliwienia prawidłowego stosowania przepisów rozporządzenia Komisji (WE) Nr 245/2001 z dnia 5 lutego 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) Nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz.Urz. WE L 35, z 06.02.2001 r.) w zakresie udzielania dopłat do przetwarzania słomy lnianej lub konopnej na włókno.

1. Wprowadzany w art. 5a przepis skierowany jest do przetwórców ubiegających się o dopłatę. Informacja o procentowej zawartości zanieczyszczeń w krótkim włóknie lnianym oraz we włóknie konopnym jest konieczna do obliczania przeliczeniowej ilości krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego, jeżeli włókno wytwarzane przez przetwórcę zawiera więcej niż 7,5% zanieczyszczeń. Informacje o zawartości zanieczyszczeń zostaną przez przetwórcę dołączone do składanych cyklicznie deklaracji, o których mowa w art. 6 ust. 2 rozporządzenia 245/2001/WE. Deklaracje te, zgodnie z art. 9 ust. 3 tego rozporządzenia, stanowią integralną część wniosku o przyznanie dopłaty do przetwarzania. Wzór deklaracji oraz wniosku o przyznanie pomocy do przetwarzania słomy lnianej lub konopnej na włókno zostanie opracowany i udostępniony przetwórcom przez Agencję Rynku Rolnego. Deklarację oraz wniosek o przyznanie pomocy przetwórcą będzie składał do dyrektora oddziału terenowego Agencji Rynku Rolnego.
2. Ze względu na fakt, że przepisy przedmiotowego rozporządzenia unijnego nie zobowiązują pierwszego przetwórcy słomy lnianej lub konopnej na włókno do oznaczania i przekazywania właściwej władzy państwa członkowskiego informacji o procentowej zawartości zanieczyszczeń w krótkim włóknie lnianym lub włóknie konopnym dla każdej partii tych włókien oraz uwzględniając, że przetwórcą w dniu

składania wniosku o przyznanie dopłaty nie będzie mógł złożyć informacji o zawartości zanieczyszczeń we wszystkich partiach włókien (uzyskiwanie włókna lnianego lub konopnego ze słomy może się odbywać w ciągu 22 miesięcy) zaistniała potrzeba wykreślenia z art. 11 ust. 7 ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych.

3. Na podstawie Traktatu o przystąpieniu Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej, który wprowadził zmiany do art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 1673/2000/WE z dnia 27 lipca 2000 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz.Urz. WE L 193 z 29.07.2000 r.), Polska otrzymała krajową gwarantowaną ilość długiego włókna lnianego w wysokości 924 t oraz krajową gwarantowaną ilość krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego w wysokości 462 t. Art. 3 ust. 5 ww. rozporządzenia stanowi, że państwo członkowskie może przenosić część krajowej gwarantowanej ilości długiego włókna lnianego do krajowej gwarantowanej ilości krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego albo odwrotnie, przy zastosowaniu przelicznika 2,2 t krótkiego włókna lnianego za 1 t długiego włókna lnianego. Konieczność takich przeniesień może zaistnieć np. w przypadku niesprzyjających w danym roku warunków pogodowych. Wówczas łądyga lnu jest krótka i nie można uzyskać długiego włókna (długie włókno lniane musi mieć długość co najmniej 50 cm). W celu uzyskania możliwości przenoszenia części krajowych gwarantowanych ilości włókna między sobą konieczne jest nadanie upoważnienia ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych do wydawania, w uzasadnionych przypadkach, rozporządzenia w tej sprawie. Temu celowi służą zmiany wprowadzone w art. 12 pkt 3 ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych.

Uzasadnienie projektu zmiany ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego

1. Nowelizacja art. 12 ust. 1 pkt 2 ma na celu uproszczenie procedur przetargowych stosowanych przez Agencję Rynku Rolnego na rynku owoców i warzyw.

Przepis dodanego pkt 2a określa przeznaczenie przejętych przez Agencję Rynku Rolnego zabezpieczeń wniesionych przez przetwórców przetwarzających owoce i warzywa nieprzeznaczone do sprzedaży.

Zmiana przepisu pkt 3 lit. c wynika z dostosowania przepisów krajowych do rozporządzenia Komisji (WE) nr 103/2004 z dnia 21 stycznia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do ustaleń interwencyjnych i wycofywania z rynku niektórych produktów w sektorze owoców i warzyw (Dz.Urz. WE L 16 z 23.01.2004 r.). Dotyczy ona odejścia od obowiązku zbierania i przekazywania informacji dotyczących ilości i sposobu zagospodarowania owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży, na podstawie umów przedwstępnych.

Dodanie przepisu ust. 9 stanowi wykonanie zobowiązania nałożonego w ww. rozporządzeniu Komisji Europejskiej na kraje członkowskie do określenia terminu informowania właściwej władzy przez jednostki organizacyjne zainteresowane otrzymaniem produktów przetworzonych z owoców i warzyw o swoim zapotrzebowaniu na takie produkty.

Uchylenie przepisów określonych w art. 5 pkt 2, 3, 8b i 11 projektu ustawy skraca i upraszcza procedurę związaną z wydaniem decyzji.

2. Nowelizacja art. 20 ust. 1 pkt 4, polegająca na rozszerzeniu kompetencji wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych o prowadzenie ewidencji wielkości powierzchni uprawy chmielu, wynika z konieczności przekazywania takiej informacji do Komisji Europejskiej (art. 6 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 776/73 z dnia 20 marca 1973 r. w sprawie rejestracji umów i przekazywania danych odnoszących się do chmielu – Dz.Urz. WE

L 74 z 22.03.1973 r.). Sposób grupowania danych został określony w cytowanym rozporządzeniu Komisji Europejskiej.

Ostateczne rozwiązania przyjęte przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, w związku z wprowadzeniem uproszczonego systemu płatności bezpośrednich do gruntów rolnych, uniemożliwiają pozyskiwanie z formularzywniosków składanych przez rolników wszystkich danych o powierzchni uprawy chmielu, wymaganych przez Komisję Europejską.

Ponadto konieczne jest przekazanie informacji o wielkości zbiorów chmielu, również z zachowaniem, określonego w prawie unijnym, sposobu grupowania danych statystycznych. Danymi dotyczącymi wielkości zbiorów chmielu, z podziałem na poszczególne odmiany, dysponuje wyłącznie Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych (jest to suma chmielu poddanego certyfikacji oraz chmielu zebranego z plantacji należących do browarów i zużytego przez te browary na własne potrzeby).

Informacja o wielkości powierzchni uprawy chmielu oraz wielkości zbiorów chmielu będzie przekazywana Komisji Europejskiej przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. Kompetencja ta została ujęta w znowelizowanym art. 23 ust. 1 (przez dodanie pkt 12). Jednocześnie konieczne jest upoważnienie ministra właściwego do spraw rynków rolnych do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o jednostce odpowiedzialnej za prowadzenie ewidencji powierzchni uprawy chmielu, czemu służy znowelizowane brzmienie art. 23 ust. 2 pkt 3.

Nowelizacja art. 23 przez dodanie ust. 6 (zobowiązanie Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych do przekazywania informacji Prezesowi GUS), umożliwi Głównemu Urzędowi Statystycznemu wywiązanie się z obowiązku informowania EUROSTAT-u o wielkości powierzchni uprawy i wielkości zbiorów chmielu w Polsce (dane zbiorcze) oraz opracowanie stosownych informacji na potrzeby statystyki krajowej. Terminy przekazywania informacji zostały skonsultowane z GUS i nie stoją w sprzeczności z prawem unijnym i krajowym w tym względzie.

Konieczność włączenia do ustawy obowiązku prowadzenia kontroli jednolitości odmianowej chmielu na powierzchniach zgłoszonych do ewidencji (kompetencja

dla wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych) stanowi kontynuację działań wdrożonych pod rządami ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego. Przepis ten (art. 20a) ma charakter prawa krajowego i będzie służyć prawidłowemu wypełnieniu procedury certyfikacji chmielu.

Jednoczesne wprowadzenie obowiązku zgłaszania do ewidencji wielkości powierzchni uprawy chmielu oraz kontroli jednolitości odmianowej (obie bazy danych będą w wojewódzkich inspektoratach), umożliwi porównanie informacji pochodzących z tych baz danych, co z kolei ograniczy zakres niezbędnych kontroli do przypadków: zakładania nowych plantacji, dokonania zmian na plantacjach już zewidencjonowanych oraz do ewentualnych wyrwykowych kontroli na pozostałych plantacjach.

3. Zmiana w art. 26 ust. 2 pkt 2 ma na celu doprecyzowanie warunków prowadzenia odbioru surowca tytoniowego przez przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego. Nowelizacja ta pozwoli na prowadzenie zakładu wstępnego przetwarzania w przypadkach, w których skup tytoniu odbywa się wyłącznie w punktach odbioru położonych poza tym zakładem.

Nowelizacja art. 31 ust. 2 ma charakter porządkowy (usunięcie błędu), natomiast dodanie w art. 33 ust. 2a umożliwi Głównemu Urzędowi Statystycznemu wywiązać się z obowiązku przekazywania do EUROSTAT-u informacji o wielkości powierzchni uprawy tytoniu, prowadzonej na podstawie umów na uprawę, oraz o wielkości dostaw surowca tytoniowego z danego roku zbioru. Terminy przekazywania informacji zostały skonsultowane z GUS i nie stoją w sprzeczności z prawem unijnym i krajowym w tym względzie.

Zmiany w art. 33a mają charakter porządkowy. Informacja o ilości surowca tytoniowego dostarczonego w ramach umowy na uprawę (ust. 3 pkt 2) powinna być potwierdzona np. kopiami faktur, a nie tylko oświadczeniem producenta. Rodzaj dokumentów potwierdzających te informacje zostanie określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 6.

Zmiana w ust. 5 polega na dostosowaniu nazewnictwa do nomenklatury stosowanej w innych przepisach.

Uzasadnienie projektu zmiany ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r.
o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą

Wprowadzane zmiany przepisów ustawy wynikają z konieczności uregulowania w polskim prawie zasad importu konopi. Przepisy dotyczące importu konopi zostały zawarte w regulacjach Unii Europejskiej i jako takie są stosowane bezpośrednio. Niemniej jednak zawierają one przepisy nakładające na państwa członkowskie Unii Europejskiej obowiązek opracowania i wdrożenia własnych regulacji o charakterze uzupełniającym, określając równocześnie ramy, w jakich państwo członkowskie powinno stworzyć stosowne przepisy przyjmując takie regulacje.

Wyżej wymieniona ustawa, zgodnie z brzmieniem jej art. 1 ust. 1, reguluje między innymi „w zakresie uzupełniającym przepisy prawa wspólnotowego, obrót towarami z krajami trzecimi dokonywany na podstawie przepisów tego prawa”. Z tego względu jest to właściwe miejsce na uregulowanie zasad importu konopi, do czego obliguje prawo wspólnotowe.

Ze względu na złożoność i zmienność przepisów prawa wspólnotowego w odniesieniu do towarów rolno-spożywczych, proponuje się, aby nie dokonywać zawężenia projektowanych przepisów wyłącznie do zasad importu konopi, ale proponuje się zakresem regulacyjnym objąć wszystkie towary rolno-spożywcze oraz obrót (import i eksport), a nie jedynie import. Tak skonstruowane przepisy ustawowe, pozwalają uniknąć konieczności dokonywania kolejnych zmian przepisów krajowych w sytuacji przyjęcia przez Unię Europejską, podobnych jak dla konopi, regulacji dotyczących innych towarów rolno-spożywczych oraz odnoszących się nie tylko do importu.

Zasady importu konopi regulują następujące przepisy prawa wspólnotowego:

- 1) rozporządzenie Rady nr 1673/2000/WE z dnia 27 lipca 2000 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz.Urz. WE L 193 z 29.07.2000 r.),
- 2) rozporządzenie Komisji (WE) nr 245/2001 z dnia 5 lutego 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz.Urz. WE L 35 z 06.02.2001 r.), w tym rozporządzenie Komisji (WE)

nr 1093/2001 z dnia 1 czerwca 2001 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 245/2001 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz.Urz. WE L 150 z 06.06.2001 r.),

3) rozporządzenie Rady (WE) nr 1251/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiające system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych (Dz.Urz. WE L 160 z 26.6.1999 r.),

4) decyzja Rady nr 2003/17/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie równoważności inspekcji polowych stosowanych w państwach trzecich w uprawach nasiennej roślin uprawnych oraz w sprawie równoważności materiału siewnego wyprodukowanego w państwach trzecich (Dz.Urz. WE L 8 z 14.01.2003 r.).

Zgodnie z art. 17a rozporządzenia Komisji (WE) nr 245/2001 z dnia 5 lutego 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno, państwa członkowskie Unii Europejskiej powinny wprowadzić system nadawania upoważnień importerom nasion konopi z przeznaczeniem innym niż do siewu (kod CN 1207 99 91). Tylko tacy importerzy mogą występować o pozwolenia na przywóz tych konopi (vide art. 5 ust. 2 trzecie tiret rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 z dnia 27 lipca 2000 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno).

Wyżej wymieniony system nadawania upoważnień musi zawierać określenie warunków ich nadawania, kontroli przestrzegania tych warunków oraz system kar za ich nieprzestrzeganie.

Przepisy niniejszego projektu, w zakresie nadawania upoważnień, dokonują następujących zmian w ustawie o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą.

1. Zmianie ulega brzmienie art. 1 ustawy o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą. Dotychczas ustawa ta określała wyłącznie zasady tzw. obrotu „autonomicznego” (stosowanie środków handlowych przez Polskę, w zakresie, w jakim dopuszczają to przepisy Unii Europejskiej), natomiast w przypadku wykonywania przepisów Unii Europejskiej w zakresie środków handlowych Unii, ograniczała się wyłącznie do kwestii technicznych (np. tryb administracyjny dla wydawanych po

zwoleń). W niniejszej nowelizacji określa się takie elementy, jak warunki nadawania upoważnień, przywołuje się system czynności sprawdzających przestrzeganie tych warunków oraz określa się system kar za ich nieprzestrzeganie.

2. Konsekwencją wprowadzenia systemu nadawania upoważnień w zakresie obrotu z krajami trzecimi w odniesieniu do towarów rolno-spożywczych, jest konieczność zmiany definicji takiego obrotu zawartej w art. 2 pkt 5 ustawy zmienianej.

3. Nowelizacja określa:

- przepisy instytucjonalne, przypisując Prezesowi Agencji Rynku Rolnego prawo wydawania decyzji o nadaniu stosownych upoważnień, a ministra właściwego do spraw rynków rolnych „ustawia” w pozycji organu odwoławczego – art. 8a,
- przypadki, w których następuje odmowa wydania decyzji o nadaniu upoważnień, cofnięcie i wygaśnięcie decyzji – art. 8b-8d,
- upoważnienia dla ministra właściwego do spraw gospodarki (w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych) do określenia wzoru wniosku o nadanie upoważnienia w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi, wykazu dokumentów i informacji, które należy dołączyć do wniosku, wzoru decyzji o nadaniu upoważnienia oraz sposobu i trybu ewidencjonowania tych decyzji – art. 8e,
- obowiązki importera lub eksportera towarów rolno-spożywczych związane z pozwoleniem na przywóz lub wywóz towarów w ramach decyzji o nadanie upoważnienia w zakresie obrotu tymi towarami z krajami trzecimi – art. 8f,
- upoważnienia dla ministra właściwego do spraw gospodarki do określenia wzoru wniosku o pozwolenie na przywóz lub wywóz towarów rolno-spożywczych w ramach upoważnienia, wykazu dokumentów, które należy dołączyć do wniosku, terminu ważności pozwolenia – art. 8g,
- okoliczności odmowy udzielenia pozwolenia na przywóz lub wywóz tych towarów – art. 8h,
- administracyjne kary pieniężne za nieprzestrzeganie przez importerów nasion konopi określonych kodem CN 1207 99 91 nieprzeznaczonych do siewu, przepisów ustawy dotyczących czynności jakim należy poddać nasiona konopi i prowadzenia dokumentacji z tym związanej – art. 39a.

W zakresie wydawania pozwoleń na przywóz lub wywóz towarów zachodzi konieczność wprowadzenia upoważnienia do wydania rozporządzenia, w którym zostaną dookreślone elementy, których doprecyzowanie prawo Unii Europejskiej pozostawia poszczególnym państwom członkowskim. Np. art. 17a rozporządzenia nr 245/2001/WE z dnia 5 lutego 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno określa warunki, jakie muszą być spełnione przez beneficjentów, którym udzielono pozwoleń na przywóz. Rozporządzenie określi w tym zakresie niezbędne dokumenty, które będą potwierdzać ich spełnienie.

Wprowadzenie przepisów zawartych w art. 8j podyktowane jest koniecznością usprawnienia i przyspieszenia reakcji Komisji Europejskiej na przypadki:

- omijania nałożonych przez UE środków ochronnych przez zmianę kierunku importu, import części składowych danego towaru w celu montażu produktu finalnego już na obszarze UE lub zmianę kodu klasyfikacji celnej towarów lub
- absorpcji nałożonych przez UE środków ochronnych przez obniżanie ceny importowanego towaru.

Proponowana nowelizacja ustawy zmierza do stworzenia na poziomie administracji krajowej systemu oceny ryzyka omijania i absorpcji nałożonych środków ochronnych.

Nałożenie ostatecznych środków ochronnych UE nie oznacza, że ochrona rynku będzie skuteczna. W praktyce środki te okazywały się nieskuteczne głównie na skutek wymienionych na wstępie praktyk importerów.

Procedury ochrony rynku przewidują w takich przypadkach specjalne postępowania w sprawie omijania nałożonych środków oraz postępowania antyabsorpcyjne. Postępowania takie wszczyna i prowadzi Komisja Europejska. Mogą one zakończyć się modyfikacją wysokości oraz zakresu przedmiotowego i podmiotowego nałożonych środków.

Jednakże w celu usprawnienia i przyspieszenia reakcji Komisji Europejskiej konieczne jest stworzenie na poziomie administracji krajowej systemu oceny ryzyka omijania i absorpcji nałożonych środków ochronnych. System taki funkcjonuje już

w „starych” krajach UE i powinien być rozciągnięty na nowe państwa członkowskie, w tym Polskę.

System taki funkcjonuje według następującego schematu:

- dane na temat wielkości i cen eksportu oraz importerów i eksporterów towaru objętego środkami ochronnymi są bezpośrednio zbierane przez służby celne,
- raporty okresowe zawierające te dane są przekazywane do organu merytorycznie odpowiedzialnego za obsługę środków polityki handlowej,
- organ merytorycznie odpowiedzialny za obsługę środków polityki handlowej analizuje przekazane dane i ustala czy zachodzi zjawisko absorpcji lub omijania nałożonych ceł ochronnych.

Dla prawidłowego funkcjonowania pierwszej części tego systemu niezbędne jest wprowadzenie instrumentu zbliżonego do automatycznej rejestracji polegającej na obowiązku rejestrowania przez organy celne przywozu towarów objętych środkami ochronnymi wprowadzonymi przez UE. Lista tych towarów zawiera obecnie ok. 100 pozycji głównie z sektorów chemicznych oraz stalowych. Zakres towarowy podlega jednak bieżącym zmianom. Dlatego też w celu uniknięcia niezgodności z listą UE a wprowadzeniem rozporządzenia ustanawiającego automatyczną rejestrację z uwagi na okres potrzebny do przeprowadzenia wewnętrznej procedury legislacyjnej (późniejsze wprowadzenie automatycznej rejestracji) konieczne jest, aby obowiązek rejestracji towarów objętych unijnymi środkami ochronnymi wynikał ex lege z mocy ustawy. Informacje bowiem o wprowadzeniu środka przez UE i jego zakresie towarowym są dostępne w unijnej bazie danych TARIC oraz polskim systemie celnym ISZTAR. Wystarczy zatem wprowadzić obowiązek zbierania stosownych informacji i ich przekazywania do Ministerstwa Gospodarki i Pracy.

Niezależnie, od tego w celu uniknięcia obchodzenia ustanowionych środków polegającym na deklarowaniu przez importerów innej klasyfikacji towarów (kody CN nieobjęte środkami UE), należy umożliwić organom polskiej administracji zbieranie analogicznych informacji w odniesieniu do towarów podobnych lub konkurencyjnych, których import mógłby się sztucznie nasilić w przypadku wprowadzenia środków ochronnych UE. W tym przypadku proponuje się wprowadzenie możliwości ustanowienia automatycznej rejestracji (na granicy) w stosunku do towarów podobnych lub konkurencyjnych, których lista byłaby określana w rozporządzeniu ministra

właściwego do spraw gospodarki. Miałyby to być działania wspomagające monitoring importu właściwych towarów objętych środkami ochronnymi UE.

Obecnie obowiązująca ustawa o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą nie przewiduje możliwości ustanowienia automatycznej rejestracji w przypadkach stosowania przez UE środków ochronnych. Z tego względu należy wprowadzić do ustawy przepis to umożliwiający (art. 8j), dzięki któremu taki monitoring będzie prowadzony ex lege. Ponadto przez wprowadzenie do ww. ustawy możliwości ustanowienia automatycznej rejestracji w stosunku do towarów „podejrzanych” pod względem klasyfikacji towarowej, całość systemu nadzoru uległaby domknięciu.

Dodatkowo podjęta została szczegółowa analiza zakresu danych, które powinny być przekazywane przez służby celne, niezbędnych dla prawidłowej realizacji zadań w tym zakresie. Konkluzje w tej kwestii, w oparciu o analizę systemów oceny ryzyka funkcjonujących w innych krajach UE, powinny znaleźć odzwierciedlenie w modyfikacji zakresu informacji, które są przekazywane przez organy celne.

Obecnie zakres tych informacji jest określony na podstawie rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 19 maja 2004 r. w sprawie przekazywania informacji o dokonanych obrocie z zagranicą towarami objętymi automatyczną rejestracją oraz sposobu rejestrowania tych towarów (Dz. U. Nr 131, poz. 1405).

W celu zapewnienia przekazywania przez organy celne dodatkowych informacji projektodawca rozważył dwa możliwe działania. Pierwsze działanie polegałoby na nowelizacji rozporządzenia systemowego, tj. ww. rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 19 maja 2004 r. w sprawie przekazywania informacji o dokonanych obrocie z zagranicą towarami objętymi automatyczną rejestracją oraz sposobu rejestrowania tych towarów, polegającej na rozszerzeniu katalogu informacji jakie przekazują organy celne. W tym przypadku nie zachodzi konieczność nowelizacji samej ustawy upoważniającej. Drugie działanie polegałoby na wprowadzeniu do ustawy upoważniającej przepisu mówiącego o tym, że w konkretnym przypadku ustanowienia automatycznej rejestracji (rejestracja przez organy celne) istniałaby możliwość określenia dodatkowych informacji, które powinny być przekazywane przez organy celne.

Po przeanalizowaniu obu ww. rozwiązań, projektodawca zdecydował się na nieprzedkładanie propozycji przepisu, który umożliwiałby przekazywanie dodatkowych

informacji w konkretnym przypadku ustanowienia automatycznej rejestracji (rejestracja przez organy celne). Ze względów technicznych prostszym rozwiązaniem jest ujednoczenie zakresu danych przetwarzanych i przekazywanych z organów celnych.

Uzasadnienie projektu zmiany ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r.
o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych

Zgodnie z art. 8 ust. 2 pkt 1 za nadmierne zapasy cukru, fruktozy lub izoglukozy u przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie ich importu w celu wprowadzenia do obrotu uznaje się zapasy tych produktów, których stan na dzień 1 maja 2004 r. przekracza średnią wielkość zapasów tych produktów na pierwszy dzień każdego miesiąca lub dzień poprzedni w latach 2002-2003. Zarówno art. 3 ust. 2, ustawy jak również wzór formularza pisemnych informacji dotyczących zapasów produktów cukrowych nie przewiduje składania przez przedsiębiorców informacji dotyczących stanu zapasów produktów na pierwszy dzień miesiąca lub na dzień poprzedni w latach 2002-2003. Wyjątek stanowią przedsiębiorcy, którzy rozpoczęli działalność po dniu 1 maja 2003 r., jednak w tym przypadku składane przez nich informacje dotyczyć mogą jedynie okresu 1 czerwca 2003 r. – 1 kwietnia 2004 r.

W związku z powyższym, w obecnym brzmieniu zapisu art. 8 ust. 2 ustawy, nie ma podstaw do obliczenia nadmiernego zapasu cukru, fruktozy lub izoglukozy u przedsiębiorców, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1, tj. tych, których działalność dotyczy wyłącznie importu cukru.

W celu umożliwienia realizacji zapisów ustawy zawartych w art. 8 ust. 2, proponuje się zmianę treści ww. artykułu.

Uzasadnienie uchylecia ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o oplacie wyrównawczej od niektórych towarów rolnych i spożywczych przywożonych z zagranicy

Powyższa ustawa weszła w życie 14 kwietnia 1994 r. i miała na celu ochronę polskiego rynku przed nadmiernym importem towarów rolnych i spożywczych. Przedmiotowo ustawa została ograniczona z dniem 25 sierpnia 1995 r. ustawą o zasadach, warunkach i trybie nakładania opłat celnych dodatkowych na niektóre towary rolne przywożone z zagranicy (Dz. U. z 1995 r. Nr 98, poz. 485) ze względu na fakt, że stosowanie opłat wyrównawczych zostało zakazane wobec członków WTO. Praktycznie od tego momentu, przepisy ustawy o oplacie wyrównawczej od niektórych towarów rolnych i spożywczych przywożonych z zagranicy nie były stosowane.

Wraz z przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r. i przyjęciem prawodawstwa UE, w tym, w zakresie obrotu z zagranicą produktami rolnymi, konieczne jest uchYLECIE ustawy o oplacie wyrównawczej od niektórych towarów rolnych i spożywczych przywożonych z zagranicy.

Zmiana ustawy o administrowaniu obrotem z zagranicą z dnia 16 kwietnia 2004 r., w projekcie ustawy zmieniającej ustawę o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych, regulująca obrót towarami z zagranicą, stanowi właściwe miejsce do uchylecia ustawy o oplacie wyrównawczej od niektórych towarów rolnych i spożywczych przywożonych z zagranicy.

Wejście w życie przepisów art. 3 pkt 3 projektu ustawy z dniem ogłoszenia ustawy uzasadniają następujące przesłanki:

- przepis art. 3 pkt 3 umocowuje prawnie Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych do wydawania świadectw potwierdzających pochodzenie mięsa wołowego z dorosłych osobników mięsnych, uprawniających do ubiegania się o specjalne refundacje eksportowe. Z tego względu wejście w życie przepisu z dniem ogłoszenia ustawy ma istotne znaczenie dla przedsiębiorców eksportujących wołowinę do krajów trzecich.

Ocena skutków regulacji (OSR):

1. Projektowana ustawa dostosowuje oraz doprecyzowuje obecne przepisy krajowe w zakresie regulacji rynków rolnych i warunków korzystania przez przedsiębiorców i rolników ze środków wsparcia dostępnych w ramach WPR do obowiązującego w tym obszarze prawa wspólnotowego. W tym kontekście można uznać, że projekt ustawy może oddziaływać na wiele grup podmiotów, których dotyczą przepisy zawarte w projekcie niniejszej ustawy, szczególnie tych podmiotów, które będą zainteresowane uczestnictwem w mechanizmach WPR. Podmiotami, na które może oddziaływać projekt ustawy są w szczególności: plantatorzy ziemniaków skrobiowych, chmielu, lnu i konopi, producenci cukru, izoglukozy i przetwórcy tych produktów, przetwórcy wykorzystujący skrobię do dalszego przerobu, importerzy konopi oraz eksporterzy mięsa wołowego.

Biorąc pod uwagę, że podmioty chcąc uczestniczyć w mechanizmach WPR muszą zastosować się do wprowadzanych przepisów – co wynika z istoty korzystania wsparcia w ramach WPR – odstąpiono od omówienia na czym polega oddziaływanie projektu ustawy na każdą z wymienionych grup podmiotów.

2. Projekt ustawy był przedmiotem konsultacji społecznych ze związkami zawodowymi rolników i społeczno-zawodowymi organizacjami rolników, w tym z Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Związkiem Zawodowym Rolnictwa „Samobrona”, Związkiem Zawodowym Rolników „Ojczyzna”, Krajową Radą Izb Rolniczych; organizacjami branżowymi reprezentującymi: plantatorów ziemniaków skrobiowych i producentów skrobi ziemniaczanej, plantatorów buraków cukrowych i producentów cukru, plantatorów chmielu, tytoniu i producentów wyrobów tytoniowych oraz plantatorów lnu i konopi, z Krajową Izbą Gospodarczą, Związkiem Producentów, Eksporterów i Importerów Mięsa, Polską Radą Rolną, Radą Gospodarki Żywnościowej, Polską Izbą Lnu i Konopi, Business Centre Club, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych i innymi organizacjami zawodowymi. W związku z art. 2 projekt ustawy został przekazany Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

W toku konsultacji projektu ustawy uwagi zgłosiły:

- Krajowy Związek Plantatorów Buraka Cukrowego,
- Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego,
- Polski Związek Zrzeszeń Producentów Chmielu,
- Krajowy Związek Stowarzyszeń Producentów Ziemniaków Skrobiowych w Polsce.

Krajowy Związek Plantatorów Buraka Cukrowego postulował o uwzględnienie w przepisach postanowień wynikających z zawartego w maju br. porozumienia branżowego dotyczących zachowania przez plantatorów nabytych praw do uprawy i dostawy buraków cukrowych. Uwagi zostały uwzględnione w projekcie ustawy (art. 1 pkt 10a i 10b).

Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego wniosło, aby Rada Ministrów określała stawkę płatności dla producentów surowca tytoniowego na dany rok w roku poprzednim, co umożliwi racjonalne planowanie wielkości kontraktacji. Uwaga nie została uwzględniona. Stawki dopłat uzupełniających, w tym do tytoniu, zgodnie bowiem z art. 1c ust. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1259/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemu wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej (Dz.Urz. L 160 z 26.06.1999 r.) są określane za zgodą Komisji Europejskiej. Projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wysokości płatności dla producentów surowca tytoniowego będzie przygotowywany na dany rok budżetowy po wydaniu przez Komisję Europejską decyzji w sprawie akceptacji stawek dopłat uzupełniających.

Polski Związek Zrzeszeń Producentów Chmielu proponuje odstąpienie od kontroli jednolitości odmianowej upraw zgłoszonych wcześniej do ewidencji oraz odstąpienie od wymogu składania sprawozdań R-10 dotyczących skupu chmielu. Obie uwagi są nieuzasadnione i nie zostały uwzględnione. Wymóg jednolitości odmianowej dotyczy wszystkich upraw chmielu, zatem kontrolą muszą być objęte wszystkie plantacje.

Druga uwaga do art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 44, z późn. zm.) odnosi się do przekazywania przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Ar

tykułów Rolno-Spożywczych danych m.in. o wielkości zbiorów chmielu w poszczególnych województwach, podczas gdy sprawozdanie R-10 dotyczy skupu chmielu (wielkości te nie są tożsame. Wielkość zbiorów będzie sumą chmielu przedstawionego do certyfikacji i chmielu zebranego z plantacji należących do browarów i zużytych przez te browary na własne potrzeby).

Ponadto uzasadnione jest pozyskiwanie przez GUS informacji wzajemnie się kontrolujących.

Krajowy Związek Stowarzyszeń Producentów Ziemniaków Skrobiowych w Polsce zgłosił wniosek, aby umowy kontraktacyjne zawierane były na podstawie porozumienia branżowego zapewniającego trwałość kontraktacji poszczególnym gospodarstwom. Wniosek nie może być uwzględniony, gdyż przepisy unijne w zakresie rynku skrobi nie regulują kwestii związanych z zawieraniem umów kontraktacyjnych na podstawie porozumienia branżowego. W myśl rozporządzenia Komisji (WE) nr 2236/2003 z dnia 23 grudnia 2003 r. ustanawiającego system kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej (Dz.Urz. WE L 339 z 24.12.2003 r.) umowa kontraktacji jest to każda umowa zawarta między producentem lub grupą producentów a przedsiębiorstwem produkującym skrobię.

Zawarcie przedmiotowej umowy jest jednym z warunków uzyskania płatności uzupełniającej do ziemniaków skrobiowych.

3. Wprowadzane projektowaną ustawą przepisy dotyczące rynku chmielu nakładające na Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych zadania w zakresie ewidencjonowania powierzchni uprawy i zbiorów chmielu oraz kontroli jednolitości odmianowej chmielu spowodują skutki finansowe dla budżetu szacowane na 87 tys. zł (modyfikacja istniejącego oprogramowania – 50 tys. zł – koszt jednorazowy w 2004 r., prowadzenie ewidencji powierzchni uprawy i zbiorów chmielu – 12,8 tys. zł, prowadzenie kontroli jednolitości odmianowej – 24,2 tys. zł).

Realizacja tego zadania wynika z obowiązku nałożonego na kraje członkowskie.

Łączna liczba podmiotów zarejestrowanych w Centralnym Rejestrze Przedsiębiorców ARR na dzień 22 lipca br. wynosi 441 509 (liczba ta nie obejmuje przedsiębiorców uczestniczących w mechanizmach związanych z administrowaniem obrotem towarowym z zagranicą), natomiast liczba uczestników mechanizmów

wynosi 458 280 (różnica wynika z faktu, że część przedsiębiorców występuje w więcej niż jednym mechanizmie).

Biorąc pod uwagę, że każdy z podmiotów zobowiązany byłby do uiszczenia opłaty skarbowej za złożone przez siebie podanie w kwocie 5 zł oraz średnio dołączył

2 załączniki, za które powinna zostać pobrana opłata skarbowa w kwocie 50 gr za każdy, łączna suma opłat skarbowych, które powinny zostać uiszczone przez ww. podmioty wynosi ca 3 000 000 zł.

Mając na względzie fakt, że ponad 90% składanych podań zawiera uchybienia w postaci braku wniesienia opłaty skarbowej w całości bądź od dołączonych załączników, Agencja zobowiązana jest do zawieszenia postępowań rejestracyjnych i kierowania pism wzywających do uiszczenia opłaty skarbowej.

Koszt każdego wezwania do uiszczenia opłaty skarbowej, który powinien zostać poniesiony przez ARR, obejmowałby koszt wysłania przesyłki za zwrotnym potwierdzeniem odbioru, tj. 5,35 zł, ponadto koszty materiałowe i osobowe Agencji – 65 gr.

Zważywszy na konieczność pisemnego wezwania 441 509 podmiotów do uiszczenia należnej opłaty skarbowej i jednocześnie uwzględniając koszt tej operacji, który zgodnie z szacunkami ARR byłby równy sumie możliwych do uzyskania wpływów z opłaty skarbowej (pod warunkiem uiszczenia opłaty skarbowej przez wszystkie osoby wezwane), należy stwierdzić, że istnieje ekonomiczna nieopłacalność realizacji tych działań.

Dodatkowo należy liczyć się z tym, że duża część podmiotów, które byłyby wezwane do uiszczenia opłaty skarbowej, pozostałyby bierne wobec kierowanych do nich wezwań, co spowodowałoby, że koszty operacji byłyby większe niż wpływy.

Biorąc pod uwagę, że koszty funkcjonowania agencji płatniczych finansowane są z budżetu państwa, przedstawiony wyżej szacunek skutków finansowych zmniejszenia wpływów do budżetów samorządów z tytułu zwolnienia z opłaty skarbowej oraz wydatków poniesionych przez budżet z tytułu kosztów związanych z egzekwowaniem opłat skarbowych, a także nie dające się oszacować obecnie potencjalne straty finansowe podmiotów, które z powodu przedłużającej się procedury

rejestracyjnej nie mogłyby skorzystać z mechanizmów WPR wskazuje, że proponowane w projekcie ustawy zwolnienie z opłaty skarbowej jest korzystne dla gospodarki. Likwiduje bowiem czynnik utrudniający korzystanie z mechanizmów WPR.

4. Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało bezpośredniego wpływu na rynek pracy.
5. Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną gospodarki. Wprowadzenie przepisów umożliwiających korzystanie ze specjalnych refundacji eksportowych przy wywozie mięsa wołowego z dorosłych osobników męskich (art. 3 pkt 3 projektu ustawy) powinno stymulować rozwój chowu bydła mięsnego i przyczynić się do poprawy konkurencyjności eksportu.
6. Uwzględniając podstawowy cel wprowadzenia projektu ustawy, jakim jest zapewnienie warunków prawnych umożliwiających pełne wykorzystanie przez przedsiębiorców i producentów rolnych środków wsparcia dostępnych w ramach WPR – wejście w życie projektowanej ustawy powinno korzystnie oddziaływać na rozwój regionów, szczególnie rolniczych.

08/36zb

3207d

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras**

Sekr.Min.JP-1148 /04/DPE/dk

Warszawa, 10/08/2004 r.

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych oraz o zmianie innych ustaw, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Stanisław Pawałko

W związku z przedstawionym projektem ustawy (pismo nr RM-10-140-04) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Celem przedstawionego projektu ustawy jest dostosowanie oraz doprecyzowanie krajowych regulacji prawnych, umożliwiające pełne wykorzystanie przez przedsiębiorców i rolników środków wsparcia dostępnych w ramach Wspólnej Polityki Rolnej.
- II. Projekt ustawy wprowadza zmiany w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych w zakresie regulacji związanych z organizacją i zadaniami ARR Projekt przewiduje określenie właściwości w zakresie dokonywania potrąceń należności pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz krajowych przeznaczonych na współfinansowanie, określenie właściwości w zakresie realizacji

DEPARTAMENT
RADY MINISTRÓW
12.08.2004

zadań wynikających z nowych rozporządzeń wspólnotowych obowiązujących w sektorze pszczelarstwa, nowy podział kompetencji organów w zakresie działań dotyczących europejskiego programu dostarczania nadwyżek żywności dla najuboższej ludności Unii Europejskiej, wprowadzenie nowej definicji „przedsiębiorcy” obejmującej także rolników, których działalność ogranicza się tylko do produkcji rolnej, a także zmiany w zakresie regulacji rynków cukru i skrobi.

Projektowana zmiana ustawy z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej, w zakresie zwolnień od opłaty skarbowej, dotyczy zwolnienia od opłaty skarbowej dokumentów składanych przez beneficjentów mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej.

W zakresie zmian do ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, projekt zawiera przepisy określające kompetencje Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych do wydawania świadectw potwierdzających pochodzenie mięsa wołowego z dorosłych osobników męskich.

Do ustawy z dnia 20 grudnia 2002 r. o organizacji niektórych rynków rolnych proponuje się dodanie przepisów w zakresie regulacji rynku lnu i konopi.

Proponowana zmiana ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego dotyczy uporządkowania przepisów regulujących organizację rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu.

W części dotyczącej zmian w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą uregulowano zasady importu konopi zgodnie z wymogami przepisów wspólnotowych.

Projekt wprowadza także zmiany do ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych, w części dotyczącej ustalenia nadmiernego zapasu produktów cukrowych u przedsiębiorców, których działalność dotyczy wyłącznie importu cukru.

- III. Należy stwierdzić, iż projektowane przepisy zmierzają do zapewnienia prawidłowego stosowania regulacji wspólnotowych dotyczących mechanizmów wspólnej polityki rolnej, realizowanych przez Agencję Rynku Rolnego.

IV. W konkluzji stwierdzam, iż projekt ustawy o zmianie ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych oraz o zmianie innych ustaw jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem
Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej
T. Nowakowski
PODSEKRETARZ STANU
Tomasz Nowakowski

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Wojciech Olejniczak
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia

**w sprawie zakresu, sposobu oraz terminów przekazywania
danych o dłużnikach**

Na podstawie art. 26 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr 42, poz. 386, Nr 97, poz. 964 i Nr ... poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Agencja Rynku Rolnego i Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, zwane dalej „Agencjami”, przekazują na zasadzie wzajemności dane o dłużnikach z tytułu nienależnie lub nadmiernie pobranych środków przeznaczonych na realizację Wspólnej Polityki Rolnej.

§ 2.

1. Dane o dłużnikach przekazywane są przez Agencje co kwartał, w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po upływie kwartału, którego dotyczą według stanu na koniec kwartału i obejmują dane:
  - 1) imię i nazwisko lub nazwę dłużnika;
  - 2) numer identyfikacyjny wynikający z krajowego systemu ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności;
  - 3) numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) lub numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), numer identyfikacji podatkowej (NIP) dłużnika;
  - 4) miejsce zamieszkania lub siedzibę dłużnika;
  - 5) rodzaj nieprawidłowości w związku z którą powstał obowiązek zwrotu środków wypłaconych w ramach Wspólnej Polityki Rolnej;
  - 6) kwoty nienależnie lub nadmiernie pobranych środków;
  - 7) rodzaj płatności nienależnie lub nadmiernie pobranej;
  - 8) datę wydania ostatecznej decyzji administracyjnej ustalającej kwotę nienależnie lub nadmiernie pobranych środków albo datę wypowiedzenia lub rozwiązania umowy.
2. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 2, są przekazywane przez Agencje w przypadku, gdy istnieje wymóg rejestracji podmiotu w systemie ewidencji.

---

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działami administracji rządowej rolnictwo oraz rynki rolne na podstawie § 1 ust 2 pkt 1 i 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz.U. Nr 134, poz. 1433).

3. Dane, o których mowa w ust. 1, są przekazywane bezpośrednio z ksiąg dłużników prowadzonych w systemach informatycznych.

§ 3.

1. Dane, o których mowa w § 2, są przekazywane w wersji papierowej lub formie elektronicznej osobom upoważnionym przez właściwego Prezesa Agencji. Osoba upoważniona odpowiada za zapewnienie ochrony i zabezpieczenie danych przed utratą oraz nieuprawnionym dostępem.
2. Przekazywane dane opatrzone są imieniem i nazwiskiem, z podaniem stanowiska osoby je sporządzającej.

§ 4.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

Uzasadnienie

Podstawę do wydania przez ministra właściwego do spraw rolnictwa oraz ministra właściwego do spraw rynków rolnych rozporządzenia w sprawie warunków oraz trybu przekazywania danych o dłużnikach z tytułu nienależnie lub nadmiernie pobranych środków przeznaczonych na realizację Wspólnej Polityki Rolnej między Agencją Rynku Rolnego, a Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, mając na uwadze konieczność odzyskania tych środków stanowi art. 26 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr 42, poz. 386, Nr 97, poz. 964 i Nr..., poz. ...).

Przekazywanie danych o dłużnikach z tytułu nienależnie lub nadmiernie pobranych środków, o których mowa w projekcie rozporządzenia, ma na celu:

- 1) ustalenie, czy dłużnicy jednej Agencji są również dłużnikami drugiej Agencji z tytułu nienależnie lub nadmiernie pobranych środków w ramach Wspólnej Polityki Rolnej w celu przyjęcia wspólnego sposobu dochodzenia środków od dłużnika, o ile to jest zasadne z punktu widzenia możliwości odzyskania tych środków,
- 2) uzyskanie informacji o otwarciu postępowania upadłościowego, likwidacyjnego, układowego w stosunku do określonego dłużnika,
- 3) uzyskanie informacji o sytuacji finansowo-ekonomicznej dłużnika;
- 4) uzyskanie informacji o skutkach prowadzonego postępowania egzekucyjnego przeciwko określonemu dłużnikowi, jak również o możliwości przyłączenia się do egzekucji wszczętej z wniosku jednej Agencji,
- 5) uzyskanie informacji o aktualnym miejscu zamieszkania lub siedzibie dłużnika, w przypadku wystąpienia trudności w ustaleniu,
- 6) uzyskanie informacji czy w stosunku do dłużnika będącego jednocześnie dłużnikiem obu Agencji, toczy się postępowanie egzekucyjne z wniosku drugiej Agencji,
- 7) uzyskanie informacji o wysokości zadłużenia, ciężącego na dłużniku, będącym jednocześnie dłużnikiem obu Agencji, jako istotnej z punktu widzenia wyboru sposobu dochodzenia należności,
- 8) uzyskanie informacji o wyborze sposobu dochodzenia nienależnie lub nadmiernie pobranych środków.

Projekt rozporządzenia reguluje terminy, w których przekazywanie danych o dłużnikach będzie następować, zakłada on, że takie przekazywanie następować będzie w okresach kwartalnych.

Ponadto w projekcie założono, że przekazywanie danych o dłużnikach następować będzie bezpośrednio z ksiąg dłużników prowadzonych w systemach informatycznych obu Agencji, zbudowanych dla potrzeb obsługi środków wypłacanych w ramach Wspólnej Polityki Rolnej, poprzez wyposażenie systemów informatycznych w odpowiednie interfejsy, umożliwiające taką wymianę oraz w określone tabele przejściowe łączące systemy obu Agencji, do których dane, o dłużnikach będą przekazywane, a następnie wzajemnie pobierane.

Przepisy zawarte w niniejszym rozporządzeniu nie są przepisami technicznymi, dlatego rozporządzenie nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje rozporządzenie.

Przepisy rozporządzenia będą oddziaływać na:

- 1) Agencję Rynku Rolnego i Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, które pełnią funkcje agencji płatniczych, zgodnie z:
  - rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 19 kwietnia 2004 r. w sprawie ustanowienia Agencji Rynku Rolnego agencją płatniczą (Dz. U. Nr 76, poz. 713),
  - rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 27 kwietnia 2004 r. w sprawie ustanowienia Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa agencją płatniczą, której udziela się warunkowej akredytacji (Dz. U. Nr 101 poz. 1030).
- 2) osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej będące beneficjentami środków przeznaczonych na realizację Wspólnej Polityki Rolnej.

2. Konsultacje społeczne.

Rozporządzenie zostało przesłane do opinii Agencji Rynku Rolnego oraz Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, jak i do Krajowej Rady Izb Rolniczych oraz związków zawodowych rolników.

3. Wpływ rozporządzenia na dochody i wydatki sektora finansów publicznych.

Przepisy rozporządzenia nie wpłyną na zwiększenie wydatków z budżetu państwa w stosunku do kwot zaplanowanych w budżecie państwa, gdyż komponent dotyczący obsługi tzw. „księgi dłużników” funkcjonuje w ramach istniejących systemów informatycznych agencji płatniczych służących do obsługi mechanizmów w ramach Wspólnej Polityki Rolnej.

4. Wpływ rozporządzenia na rynek pracy.

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ rozporządzenia na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny.

Bezpośrednio przepisy rozporządzenia nie wpłyną na sytuację i rozwój regionalny w kraju.

Opracowano:

w Departamencie Finansów

za zgodność pod względem prawnym i redakcyjnym

Departament Prawno-Legislacyjny Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Akceptował:

Podsekretarz Stanu

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia

w sprawie wysokości płatności dla producentów surowca tytoniowego

Na podstawie art. 33a ust. 5 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. Nr 223, poz. 2221 oraz z 2004 r. Nr 42, poz. 386, Nr 96, poz. 959 i Nr ....., poz. ....) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Płatność dla producentów surowca tytoniowego za surowiec pochodzący ze zbiorów w 200... r. wynosi ..... zł za 1 kg surowca tytoniowego.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Art. 33a ust. 5 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. Nr 223, poz. 2221 oraz z 2004 r. Nr 42, poz. 386, Nr 96, poz. 959 i Nr ....., poz. ....) upoważnia Radę Ministrów do corocznego określenia, w drodze rozporządzenia, wysokości płatności dla producentów surowca tytoniowego.

Płatności dla producentów surowca tytoniowego, realizowane w ramach przyznanej Polsce kwoty produkcji surowca tytoniowego, stanowią uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie. Projektowana stawka płatności uzupełniających została ustalona z uwzględnieniem warunku, aby całkowita kwota wypłaconych płatności (łącznie z jednolitą płatnością obszarową) nie przekroczyła sektorowej koperty wsparcia, wynikającej z wynegocjowanej krajowej kwoty produkcji.

Zgodnie z art. 33a ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. Nr 223, poz. 2221 oraz z 2004 r. Nr 42, poz. 386, Nr 96, poz. 959 i Nr ....., poz. ....) krajowe płatności uzupełniające przysługują producentowi tytoniu, który otrzymał z Agencji Rynku Rolnego kwotę produkcji surowca tytoniowego oraz przedstawił fakturę potwierdzającą ilość surowca tytoniowego sprzedaną w ramach umowy na uprawę, zawartej do wysokości kwoty produkcji. Wysokość płatności jest iloczynem stawki płatności do kilograma oraz wielkości sprzedaży tytoniu w ramach przyznanych kwot.

Rozporządzenie nie podlega notyfikacji, o której mowa w przepisach dotyczących notyfikacji norm i aktów prawnych, w szczególności w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Ocena skutków regulacji

Przepisy rozporządzenia będą miały zastosowanie do producentów tytoniu oraz Agencji Rynku Rolnego.

Wejście w życie rozporządzenia spowoduje skutki dla budżetu państwa. W przypadku realizacji płatności uzupełniających do zakontraktowanej ilości surowca tytoniowego (..... tony) konieczne będzie zaangażowanie środków krajowych w wysokości ..... zł. Środki te będą odpowiednio niższe w przypadku mniejszego skupu.

Wejście w życie rozporządzenia przyczyni się do poprawy warunków konkurencji polskich producentów surowca tytoniowego na wspólnym rynku UE. Nie będzie natomiast miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną.

Wejście w życie rozporządzenia będzie miało pozytywny wpływ na sytuację i rozwój regionalny na obszarach objętych rejonizacją uprawy tytoniu, poprzez utrzymanie dotychczasowych upraw na terenach dotkniętych wysokim bezrobociem, charakteryzujących się dużym rozdrobnieniem gospodarstw oraz brakiem alternatywnych źródeł dochodów. W Polsce jest wyodrębnionych 5 rejonów uprawy tytoniu. Najwięcej gospodarstw produkujących tytoń jest zlokalizowanych w rejonie lubelsko-podkarpackim i świętokrzysko-małopolskim. Gospodarstwa te charakteryzują się dużym rozdrobnieniem, nadwyżkami siły roboczej i brakiem alternatywnych kierunków produkcji rolniczej, co sprawia, że uprawa tytoniu jest podstawowym, a w wielu przypadkach jedynym źródłem dochodów.

Przyjęcie stawki płatności dla producentów surowca tytoniowego w wysokości ..... pozwoli na utrzymanie wielu miejsc pracy w gospodarstwach produkujących tytoń. Ponadto będzie miało pośredni wpływ na zatrudnienie pozarolnicze, np. w zakładach wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego, w przemyśle wytwarzających środki produkcji dla rolnictwa itd.

Poddanie projektu rozporządzenia pod konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi: <http://www.minrol.gov.pl> oraz wysłany do oceny przez organizacje społeczno-zawodowe, a w szczególności: NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Zarząd Zawodowego Związku Pracowników Rolnictwa RP, Związek Zawodowy Rolników „Samoobrona”, Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”, Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Federację Związków Producentów Rolnych, Krajową Radę Izb Rolniczych oraz Krajowy Związek Plantatorów Tytoniu w Lublinie, Polski Związek Plantatorów Tytoniu w Krakowie i Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego.

ROZPORZĄDZENIE

RADY MINISTRÓW

z dnia

**w sprawie określenia stawek płatności dla producenta rolnego za ilość skrobi zawartej
w dostarczonych ziemniakach oraz termin ich wypłaty**

Na podstawie art. 38 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr 42, poz. 386, Nr 97 poz. 964 i Nr., poz...) zarządza się, co następuje:

§1

Ustala się stawki płatności dla producenta rolnego, za ziemniaki dostarczone do producenta skrobi ziemniaczanej na podstawie zawartych umów kontraktacji, określone w załączniku do rozporządzenia.

§2

Płatności kompensacyjne są wypłacane producentom rolnym, o których mowa w § 1, w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku o ich wypłatę w Agencji Rynku Rolnego.

§3.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

PREZES RADY MINISTRÓW

Ciężar pod wodą 5050 g ziemniaków (w gramach)	Zawartość krochmalu w ziemniakach (%)	Ilość ziemniaków niezbędna do wyprodukowania 1000 kg krochmalu (w kg)	Płatność uzupełniająca przyznana za 1000 kg ziemniaków
			/Euro/
1	2	3	4
352	13,0	6533	
353	13,1	6509	
354	13,1	6486	
355	13,2	6463	
356	13,2	6439	
357	13,3	6416	
358	13,3	6393	
359	13,4	6369	
360	13,4	6346	
361	13,5	6322	
362	13,5	6299	
363	13,6	6276	
364	13,6	6252	
365	13,7	6229	
366	13,7	6206	
367	13,8	6182	
368	13,8	6159	
369	13,9	6136	
370	13,9	6112	
371	14,0	6089	
372	14,0	6065	
373	14,1	6047	
374	14,1	6028	
375	14,2	6005	
376	14,2	5981	
377	14,3	5963	
378	14,3	5944	
379	14,4	5921	
380	14,4	5897	
381	14,5	5879	
382	14,5	5860	
383	14,6	5841	
384	14,6	5822	
385	14,7	5799	
386	14,7	5776	
387	14,8	5757	
388	14,8	5738	
389	14,9	5720	
390	14,9	5701	

391	15,0	5682	
392	15,0	5664	
393	15,1	5626	
394	15,2	5607	
395	15,2	5589	
396	15,3	5570	
397	15,3	5551	
398	15,4	5542	
399	15,4	5533	
400	15,4	5523	
401	15,5	5486	
402	15,6	5467	
403	15,6	5449	
404	15,7	5430	
405	15,7	5411	
406	15,8	5393	
407	15,8	5374	
408	15,9	5364	
409	15,9	5355	
410	15,9	5346	
411	16,0	5327	
412	16,0	5308	
413	16,1	5280	
414	16,2	5266	
415	16,2	5252	
416	16,3	5234	
417	16,3	5215	
418	16,4	5206	
419	16,4	5196	
420	16,4	5187	
421	16,5	5150	
422	16,6	5136	
423	16,6	5121	
424	16,7	5107	
425	16,7	5093	
426	16,8	5075	
427	16,8	5056	
428	16,9	5042	
429	16,9	5028	
430	17,0	5000	
431	17,1	4986	
432	17,1	4972	
433	17,2	4963	
434	17,2	4953	
435	17,2	4944	
436	17,3	4930	
437	17,3	4916	
438	17,4	4902	
439	17,4	4888	
440	17,5	4874	
441	17,5	4860	
442	17,6	4846	
443	17,6	4832	
444	17,7	4818	

445	17,7	4804	
446	17,8	4790	
447	17,8	4776	
448	17,9	4762	
449	17,9	4748	
450	18,0	4720	
451	18,1	4706	
452	18,1	4692	
453	18,2	4685	
454	18,2	4679	
455	18,2	4673	
456	18,3	4645	
457	18,4	4631	
458	18,4	4617	
459	18,5	4607	
460	18,5	4598	
461	18,6	4584	
462	18,6	4570	
463	18,7	4561	
464	18,7	4551	
465	18,7	4542	
466	18,8	4523	
467	18,9	4509	
468	18,9	4495	
469	19,0	4481	
470	19,0	4467	
471	19,1	4458	
472	19,1	4449	
473	19,2	4437	
474	19,2	4425	
475	19,3	4414	
476	19,3	4402	
477	19,4	4390	
478	19,4	4379	
479	19,5	4367	
480	19,5	4355	
481	19,6	4343	
481.6	19,6	4337	
482	19,7	4335	
483	19,7	4332	
483.2	19,7	4332	
484	19,8	4325	
484.8	19,8	4318	
485	19,9	4317	
486	19,9	4311	
486.4	19,9	4309	
487	20,0	4305	
488	20,0	4299	
489	20,1	4294	
490	20,1	4290	
491	20,2	4287	
492	20,2	4285	
493	20,3	4283	
494	20,3	4280	
495	20,4	4278	
496	20,4	4276	
497	20,5	4273	

498	20,5	4271	
499	20,6	4266	
500	20,6	4262	
501	20,7	4259	
502	20,7	4257	
503	20,8	4255	
504	20,8	4252	
505	20,9	4248	
506	20,9	4243	
507	21,0	4238	
508	21,0	4234	
509	21,1	4229	
509.9	21,1	4224	
510	21,1	4224	
511	21,2	4219	
511.8	21,2	4215	
512	21,3	4214	
513	21,3	4209	
513.7	21,3	4206	
514	21,4	4204	
515	21,4	4199	
515.6	21,4	4196	
516	21,5	4194	
517	21,5	4189	
517.5	21,5	4187	
518	21,6	4184	
519	21,6	4180	
519.4	21,6	4178	
520	21,7	4175	
521	21,7	4170	
521.3	21,7	4168	
522	21,8	4165	
523	21,8	4160	
523.2	21,8	4159	
524	21,9	4155	
525	21,9	4150	
525.1	21,9	4150	
526	22,0	4145	
527	22,0	4140	
528	22,1	4135	
528.8	22,1	4131	
529	22,2	4130	
530	22,2	4125	
530.6	22,2	4122	
531	22,3	4119	
532	22,3	4114	
532.4	22,3	4112	
533	22,4	4111	
534	22,4	4108	
534.2	22,4	4108	
535	22,5	4103	
536	22,5	4098	
537	22,6	4093	
537.8	20,6	4089	
538	22,7	4088	
539	22,7	4083	
539.6	22,7	4080	
540	22,8	4078	

541	22,8	4076	
541.4	22,8	4075	
542	22,9	4072	
543	22,9	4066	
543.2	22,9	4066	
544	23,0	4061	
545	23,0	4056	
i więcej			

UZASADNIENIE

Art. 38 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr 42, poz. 385, z późn. zm.) daje upoważnienie do określenia przez Radę Ministrów stawek płatności dla producenta rolnego za 1 tonę skrobi ziemniaczanej zawartej w dostarczonych przez niego ziemniakach.

W toku negocjacji akcesyjnych Polska podjęła decyzję o zastosowaniu uproszczonego systemu dopłat bezpośrednich. System ten będzie mógł funkcjonować przez trzy pierwsze lata członkostwa z możliwością przedłużenia o kolejne lata. Płatności będą wypłacane na wszystkie grunty rolne, utrzymane w dobrej kulturze rolnej, z zachowaniem wymogów ochrony środowiska. Ich poziom wynosi 25%, 30%, i 35% w latach 2004, 2005, 2006 w stosunku do poziomu wsparcia rolnictwa w Unii Europejskiej. Dopłaty w tej wysokości są w pełni finansowane ze środków Unii Europejskiej.

Traktat Akcesyjny przewiduje możliwość podniesienia poziomu dopłat odpowiednio do 55 %, 60% i 65% i taki poziom płatności będzie w Polsce stosowany poprzez wprowadzenie dodatkowych środków finansowych - płatności uzupełniających pochodzących z budżetu państwa.

W sektorze ziemniaków skrobiowych powyższe dopłaty mają na celu zapewnienie konkurencyjności tego sektora na rynku całej Wspólnoty Europejskiej i poprawę sytuacji finansowej polskiego plantatora ziemniaków skrobiowych.

Decyzją Komisji Europejskiej z dnia 1 lipca 2004 r. zezwalającą na uzupełniające płatności bezpośrednie w Polsce na rok 2004 maksymalna stawka płatności uzupełniającej do 1 tony skrobi ziemniaczanej nie może przekroczyć .....euro.

Zgodnie z Rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 2199/2003 ustanawiającym środki przejściowe dla stosowania w odniesieniu do 2004 r. Rozporządzenia Rady (WE) nr 1259/1999 w zakresie systemu jednolitej płatności obszarowej dla Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji kurs wymiany, który należy zastosować jest średnią kursów wymiany stosowanych w okresie od dnia 1 stycznia 2004 r. do dnia 30 czerwca 2004 r., obliczoną pro rata temporis.

Komisja wyznacza średni kurs wymiany do dnia 31 lipca 2004 r.

Zgodnie z art. 38 ustawy o Agencji Rynku Rolnego ustala się stawki płatności w zależności od zawartości skrobi w ziemniakach.

Ilość ziemniaków, w zależności od zawartości w nich skrobi, potrzebna do wyprodukowania 1 t skrobi jest określona w Załączniku II do Rozporządzenia Komisji (WE) Nr 2235/2003

ustanawiającego wspólne zasady stosowania Rozporządzeń Rady (WE) nr 1782/2003 i (WE) Nr 1868/94 w odniesieniu do skrobi ziemniaczanej.

Na podstawie danych zawartych w Załączniku II płatność za 1 tonę skrobi ziemniaczanej w wysokości .....euro została przeliczona na płatność za 1 tonę ziemniaków.

Przykład:

Do wyprodukowania 1000 kg skrobi potrzeba 6533 kg ziemniaków o 13% zawartości skrobi. Za 6533 kg ziemniaków przysługuje..... euro płatności uzupełniającej.

Za 1000 kg ziemniaków będzie przysługiwała odpowiednio płatność w wysokości .....euro.

W przeliczeniu na złotówki, biorąc pod uwagę kurs wymiany..... dopłata ta będzie wynosiła

Zgodnie z ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych, a także na podstawie przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej uzyskanie płatności (za ilość skrobi zawartej w ziemniakach) przez producenta rolnego dostarczającego producentowi skrobi ziemniaczanej ziemniaki przeznaczone do produkcji skrobi ziemniaczanej następuje:

- za ilość ziemniaków będących przedmiotem umowy kontraktacji pomiędzy producentem rolnym a producentem skrobi w ramach limitu kwoty przyznanej takiemu przedsiębiorstwu,
- za ziemniaki o zawartości skrobi powyżej 13%,
- po przedstawieniu dowodu, że producent skrobi ziemniaczanej zapłacił w momencie dostawy plantatorowi ziemniaków cenę nie niższą niż cena minimalna określona w art. 4 a Rozporządzenia Rady 1868/94,
- za ziemniaki przyjęte na podstawie wagi określonej jedną z metod opisanych w załączniku I Rozporządzenia Rady 2235/2003.

Projektowana zmiana rozporządzenia ma na celu umożliwienie stosowania ze środków budżetowych dopłat dla producentów rolnych dostarczających producentowi skrobi ziemniaczanej ziemniaki przeznaczone do produkcji skrobi.

Zastosowanie jedynie jednolitej płatności obszarowej spowodowałoby, że rolnicy polscy dostaliby zaledwie małą część dopłat jakie dostaliby rolnicy z krajów Wspólnoty Europejskiej. Zastosowanie uzupełniających płatności do uprawy ziemniaków skrobiowych pozwoli na zapewnienie konkurencyjności polskiego sektora skrobiowego po akcesji Polski do Unii Europejskiej.

Przedmiotowe rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy. Przyczyni się ono jednak do poprawy sytuacji finansowej rolników uprawiających ziemniaki skrobiowe oraz do wzrostu konkurencyjności polskich rolników w Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia skierowany zostanie do konsultacji z organizacjami rolniczych związków zawodowych o zasięgu ogólnokrajowym, organizacjami rolniczymi oraz organizacjami i środowiskami producentów skrobi ziemniaczanej i plantatorów ziemniaka skrobiowego, w szczególności z Stowarzyszeniem Producentów Skrobi Ziemniaczanej, Krajowym Związkiem Stowarzyszeń Producentów Ziemniaków Skrobiowych w Polsce oraz Polską Grupą Skrobi Ziemniaczanej i Modyfikatów.

Ponadto projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.